

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

DEVİRİMİN ÖNCÜ İŞARETLERİ



- Kitle İçinde Devrimci Çalışma
- Sermayenin Yaşadığı Panik Ve Korku
- Rusya Seçimleri Burjuvazinin Korkusu
- Uludere Katliamı Protesto Ediliyor
- Beşiktaş ve Kartal Belediyesi Taşeron İşçileri
- Hep Bir Ağızdan Emegın Türküleri



SAVAŞA SAVAŞA KAZANACAĞIZ



KİTLE İÇİNDE DEVRİMCİ ÇALIŞMA

Bir ayaklanmada etkin olmak için her şeyden önce kesin, açık, devrimci bir programa sahip olmak gerekiyor. Ne için savaştığımızı bilmek, kitlelerin eylemde inisiyatifli olmasını sağlar. Hedeflerde netlik ve kavrayış halk yığınlarının büyük bir güvenle ileri atılmalarını getirir.

Bu adım çok önemlidir fakat başarıya ulaşmak için tek başına yeterli değildir. Başarıya ulaşmak için pratikte, eylemde, mücadelede yetkinleşmek, sınıf savaşımının çok yönlü deneyimini edinmek gerekiyor.

İşçi sınıfına kurtuluş hedefini gösteren devrimci program, devrimci komünist parti tarafından ortaya çıkartılmıştır. Devrimci programı uygulamaya geçmek için verilen enerjik mücadele uzun bir dönemi kapsar. Programın, ilkelerin, taktiğin pratiğe geçirilmesi sürecinde zengin bir birikim elde edilmiştir. Verilen mücadelelerin sonucunda sınıf partisi yetkin ve nitelikli bir düzey yakalamıştır.

Devrimci politik görüşleri yaşama geçirme alanında, yani kitlelerle ilişki alanında durum nedir? Yığınlarla ilişkiler alanında, partinin görüşlerini yığınlara benimsetme, onları sınıf partisine kazanma ve emekçilerin içinde kalıcı bir etki yaratmak için belli bir mesafenin alındığı açıktır. Fakat bu sahada yapılanların devrimi zafere götürmek bakımından yeterli olduğu söylenemez.

Devrimci sınıf partisinin önündeki en önemli sorun ve görev kitlelerle, işçilerle sıkı bağların kurulması, kurulan ilişkilerin güçlendirilmesi ve genişletilmesidir. Sonucu kararlaştırıcı hareket kitlelerden, özellikle de devrimci kitlelerden gelecektir. O halde işçi sınıfının, halk kitlelerinin en ileri, en kararlı, en tutarlı kesimiyle canlı ve etkin bağlar kurulması için bilinçli bir çaba içine girilmelidir.

Proletaryanın gerçek devrimci partisi açısından, emekçi kitlelerle sıcak ve sıkı bağ kurmak, onları etkilemek ve yanına çekmek, gelecek ayaklanmada üstünlüğü ele geçirmek demektir.

İşçi kitlelerle, emekçilerle güçlü ve köklü ilişki geliştiremeyen komünist öncü, hedefine ulaşamaz. Bu aynı zamanda, devrim mücadelesinin amacına varamaması demektir. Sorun ve görev işte bu denli yaşamsaldır.

Kazanmamız gereken kitlelerin durumu ne? Sosyalizmden etkilenmiş insanların önemli bir bölümü uzlaşmacı sosyalist hareketlerin etkisinde. Bunlar, içinde yer aldıkları politik yapıların görüşlerinin gerçek içeriğine bakmıyorlar. Son derece kaba ve yüzeysel bir bakışla, onları sosyalist, komünist olarak görüyorlar.

Bu durumdan hareketle, bu işçilerin sosyalizmi nasıl kavradıklarını anlayabiliriz. Emekçiler sosyalizmi, bağımsızca kavrama yerine, küçük burjuva sosyalist hareketlerin, sosyalizmi özel yorumlanmış haliyle kavrayıyorlar. Sosyalizmin küçük burjuva kavrayışı, işçi ve emekçileri bilimsel sosyalizmden uzak tutuyor. Emekçileri sosyalizmin çarpıtılmış kavranışının etkisinden kurtarmak kolay olmuyor. İşçilerin buradan marksist sosyalizme varmaları için çok uzun bir mesafe almaları gerekiyor. Bu noktaya gelene dek emekçi kitleler bu grupların etkisinde kalıyor.

Aynı emekçiler sonra bize dönüp: "Hepimiz de sosyalist değil miyiz?" diye soruyorlar.

Onların şunu anlamaları gerekiyor: İşçi sınıfı içinde olan politik hareketler, kendilerine verdikleri adla, sosyalist olarak nitelendirilemezler. Bu gruplar kendilerine öyle söylüyorlar diye, gerçekten de sosyalist yani proleter ve bilimsel sosyalist oldukları ileri sürülemez.

Uzlaşmacı gruplarla aramızda işçi sınıfının temel sorunlarının çözümünde, ilkelere büyük fark var; onlarla aramızda büyük bir uçurum var. Emekçi kitleler ne zaman ki, onlarla aramızda büyük bir uçurum olduğunun bilincine varırlarsa işte o zaman, oportünist ve reformist hareketler emekçilerin üzerindeki etkisini yitirir ve işte o zaman devrimci mücadele başarıya ulaşır.

Devrimci komünistlerin bugüne kadarki zengin deneyimleri göstermiştir ki, yığınları etkilemenin, uzlaşmacıların etki alanından çıkarmanın, devrimci marksizmi kavramalarını sağlamanın yolu yalnızca kitap, broşür basmak, bildiri yayınlamak ve onlara götürmek değildir. İşçi ve emekçilerle kalıcı ve derinlikli ilişkiler kurulmalıdır.

İşçi sınıfının devrimci partisinin, grev, sokak gösterileri ve diğer yığınsal eylemlerde bulunması en önde olması, sık sık eylemlerde basın açıklaması vb. yapması da yeterli değildir; yığınları gerçek devrimci harekete kazanmak için bunların her biri etkileme ve bağ kurma aracıdır. Ancak daha fazlasını yapmak gerekiyor. Emekçi kitlelerle doğrudan ilişki kurulmalı, geniş toplantılar düzenlenmeli, işçi sınıfının, emekçilerin, halkların karşı karşıya olduğu sorunlar üzerine net bir biçimde açıklama yapılmalı. Kısacası etkin ve sonuç alıcı bir ilişki düzeyi ortaya konmalı.

İşçi sınıfının önündeki sorunlara ve görevlere sığ yaklaşanlar, içi boş ama süslü sloganlarla kitleleri yanların çekmeye çalışanlar, bunu geçici olarak yapabilirler, ama uzun sü-

rede yaratılan etki dağılıp gider. Devrimci işçiler o dönemi geride bıraktı. Tüm mücadele boyunca olgunlaşan proleter kitleler, sloganlara, politikaya, taktiğe ve kendilerinin sosyal pratiğine daha bilinçlice yaklaşıyorlar.

Boş laflara değil, yapılan çalışmaya, verilen pratik mücadeleye, üstlenilen sorumluluklara bakıyorlar.

Emekçi ve sömürülenler, bir taraftan eylemden eyleme giderken, aynı zamanda dönüp attığı adımları değerlendirmek, yenden ele almak ister. Bu amaçla zaman zaman çeşitli toplantılar yapma gereksinmesi duyar. Yürünen yolu, yapılan işi verilen mücadeleyi ele almak, zayıflıklarını, eksikliklerini görmek ileriye gitmenin, başarmanın bir koşuludur.

Karşı karşıya kalınan sorunlar üzerine konuşmak ya da enternasyonal alanda yapılması gereken mücadele görevleri hakkında görüş ortaya koymak, tartışma, emekçileri bu sorunlarda bilgilendirmek ve bilinçlendirmek devrimci sınıf savaşımının önemli bir görevidir.

Bu toplantılara geniş kitleler çekilebilir. Çünkü gerçek devrimci düşünce ve politikaları duymak isteyen kalabalık bir kitle her tarafta var. Büyük kitlelere seslenme olanakları son derece bilinçli bir şekilde ele alınmalıdır.

Sıradan işçilerin, halktan insanların bilinci ne denli yetersiz olursa olsun, kendilerine gerçek anlatılınca, bunları kavrayabilirler. Kendilerine kurtuluş yolunu gösteren devrimci görüşleri benimseyenler onlardır. Yüksek bir sorumluluk anlayışıyla verilen devrimci görevleri üstlenenler ve sınıf savaşımını bugünkü ileri noktaya getirenler, bu insanlardan başkası değildir. Gerçekleri görek, gerçek devrimci güçlere senelerce destek verenler halk kitleleridir. Güç, zaman ve enerji geniş yığınların kazanılması için harcanmalıdır.

Büyük bir coşkunlukla mücadeleye katılanların sayısı dalga dalga büyüyor. Yeni katılanlarla devrimci dalga kabarıyor ve genişliyor. Leninist Parti, proletaryanın öncü, devrimci sınıf partisi olarak, yükselmeye devam eden devrimci kitle dalgasını etkilemeyi ve yönlendirmeyi öğrenmelidir. Yararlanacağı zengin kaynaklar elinin altındadır. Gerek dünya proletaryasının engin deneyimlerinin bilgisini içeren kaynaklar, gerekse buranın sınıf mücadelesinin deneyimlerinin bilgisi, öğrenmemiz ve yararlanmamız gereken büyük olanaklar sunuyor.

C.DAĞLI

SERMAYENİN YAŞADIĞI PANİK VE KORKU

Panik ve korku, mitolojinin savaş tanrısı Ares'in iki oğlu; gamsız ve serseri iki ruh, nerede ne zaman ortaya çıkacakları, hangi ordunun karargahına kamp kuracakları hiç belli olmaz. Gerçi bugünlerde nihayet kendilerine sabit bir adres bulmuş görünüyorlar. Burjuva sınıfın karargahları...

Eğri oturup doğru konuşan her insanın gözünde 2011, "muhteşem yıl" olarak tarihteki yerini şimdiden aldı. En hayalperest devrimcinin bile fantezi dünyasına sığmayacak yoğunlukta, devrimler, kazanılan ve kaybedilen zaferler, kanlı ve direşken isyanlar, duyulanı, duyulmayanı, abartılanı ve üstü örtüleniyle bir dolu dev kitlesel atılımlar, doğrusu dünyanın proletaryasına ve ezilen halklarına tam bir bahar havası soluttu.

Proletarya ve ezilen halklar cephesinde, zaferin kazanılacağına dair kesin bir umut, cesaret ve cüret yaratan bu denli yoğun bir yıl süresince, son sömürücü sınıf olan dünya burjuvazisinin ruh hali iyi olacak değil ya! Hükümet sözcüleri, IMF, DB gibi kurum yöneticileri, tekellerin pek saygın patronları, onların hizmetindeki bir dolu profesör, uzman, yazar-çizer takımı, 2011 yılı boyunca burjuva dünyasında hüküm süren korku ve panik havasına öyle bol sayıda örnek sundular ki, insan hangi birinden başlayacağını şaşırıyor.

Mezar Taşı Kitabeleri...

Herhalde bu yıl en çok kazanan, lüks otellerdir. Ne de olsa, hemen her hafta birden fazla "zirve"ye ev sahipliği yaptılar. Süit döşeli uçaklar, jetler, görkemli makam araçları, oradan oraya, etekleri tutuşmuş sermaye ve hükümet temsilcilerini taşıyıp durdular. Pembe hayallerle başlayan her zirve, pörsümüş patlıcan moruyla bitti. Her seferinde, mafyanın suskunluk yasası, "Omerta"ya uymak sözü verdiler birbirlerine. Ama yine her seferinde, felaket tellallığında birbirini çiğneyen bir yarışa girmekten kendilerini alamadılar. Suçüstü yakalandığında, rakibi kendi yokluğunda parsayı kapmasın diye bildiği ne varsa, bülbül gibi şakıyan çete üyelerine benziyorlardı en çok.

Henüz yılın başında, Dünya Bankası Başkanı Robert Zoellick, "Tam boyutlu bir krizden sadece bir şok uzaklıktayız" diyordu ve o şok hiç beklemediği bir yerden, Tunus ve Mısır'dan gelecekti. Arap Devrimlerinin ateşi dünyayı ısıtırken, burjuvalar kar dolu buz gibi Davos zirvelerinde buluşuyordu. Ama kar, tutuşan etekleri söndürmekte aciz kaldı.

Davos 2011 toplantılarına dair gözlemlerini Milliyet gazetesinde yazan Meral Tamer: "Batılı iş dünyasının seçkinleri kazdıkları kuyudan çıkış olmadığının farkındalar" derken, hemen komşu köşeden Osman Ulagay, toplantılara hakim olan düşüncenin "Beklemediğimiz her şey olabilir" etrafında odaklandığını ifade ediyordu. Bunu "İstemediğimiz her şey" biçiminde tercüme etmekte yarar var. Hürriyet'ten Erdal Sağlam "2008 krizinde bile dünya ekonomi liderleri bu kadar karamsar değillerdi" sözleriyle Davos'ta mezar kitabelerini hazırlayan burjuvazinin halini gözler önüne seriyordu.

Kendini birden bire proletaryanın 150 yıldır kendisi için kazdığı o mezarın yanı başında buluveren burjuvazinin karamsar ruh hali, kapitalizme dair tüm gelecek umutlarını söndürüverdi. Gemi batır da, fareler durur mu? HaberTürk'te Serdar Turgut: "Kapitalizmin Sonu" başlıklı makalesinde, "Galiba artık bu sistemin alternatiflerinin düşünülmesi zamanı çoktan geldi de geçiyor" diye yazdı. Ferrarisini Satan Bilge havalalarında konferanslar vermek için kıta kıta gezen iktisadın dünyaya meşhur profesörü Nouriel Rubini, "Eğer Marx haklıysa, bu noktadan sonra kapitalizm kendini yok edecektir. Piyasalar bu aşamada çalışmıyor" sözleriyle, küçük çaplı depremlere sebep oluyordu. Keçinin istemediği ot, işte böyle tam burnunda biter.

Abdest Bozulmadı, İman Uçtu

Arap halklarının devrimci zaferleri birer birer ellerinden çalınır ve Libya'ya bombalar yağarken, burjuvaların kampında düğün-bayram havasından eser yoktu. Çünkü bu kez, krizin merkezine Avrupa oturmuştu, tarihin her döneminde dünyanın dengelerinin kurulduğu ve yıkıldığı o yerde...

Almanya Başbakanı Merkel: "2. Dünya Savaşı'ndan bu yana en zor dönemden geçiyoruz" sözleriyle irkiltici atıflarda bulunurken, başka bir meşhur iktisatçı Prof.Dr.Carmen Reinhardt: "Ağır çekim bir tren kazası izliyoruz" demekle yetindi; herkesin gördüğü ama önleyemediği bir felakete dair gözlemler sunarak. Ama bu "kaza"nın tarihsel sonuçlarını, İsviçreli banka devi UBS'nin analistleri, daha açık sözlerle ortaya serdiler. Hazırladıkları raporda, Avrupa'da bankacılık sisteminin çökeceğini, şirketlerin iflas edeceğini öngörmekle kalmadılar, Euro bölgesinin dağılacağına da kesin gözüyle bakıyorlardı: "Bugüne dek, diyorlardı analistler, hangi parasal birlik dağıldıysa, mutlaka onu ya bir askeri dikta ya da bir iç savaş izledi."

Ama en irkiltici başlığı, İngiliz The Economist atacaktı: 1974 bunalımını ancak dört yıl sonra fark edebilmesiyle talihsiz bir şöhrete sahip bu dergi, Eylül sayısının kapağında "Korkun" başlığıyla çıkıyor, dünya ekonomisinin bir kara deliğe sürüklenmekte olduğunu haber veriyordu. Kapitalist sistemin ölümsüzlüğüne bu denli iman etmiş, alabildiğine yıkıcı pek çok krizi bile görmezden gelmeye alışmış bu finans baronlarının sözcüsü dergi için hiç alışılmadık söylemlerdi bunlar. Anlaşılan, olayların şok etkisi, burjuvanın sadece abdestini bozmamış, imanını da uçurmuştu.

Ve nihayet bir büyük patron, Mc Kinsey tekelinin tepe yöneticisi Dominic Barton alıyor sazı eline: "Kapitalizmi ya biz reforma tabi tutacağız, ya da kapitalizmin siyasi tedbirlerle ve öfkeli halk yığınlarının baskılarıyla reforma tutulmasını oturduğumuz yerden izleyeceğiz". Sazın namelerinden bir türkü değil, ağıt çıkıyor. Ama sermayeyi bir kenara iten öfkeli kalabalıkların kapitalizmi "reforme" etmek yerine onu doğrudan iskartaya çıkaracağını herhalde bu sermaye baronu da iyi

bilmekte. Ve bir başka para baronu, bir zamanlar dünyayı parmaklarının ucunda oynatıp durduğuna bütün budalaları inandırmış olan Soros girdi topa: "Finansal sistem kopma noktasına geldi. Bunun sonuçları korkunç olabilir". Anlaşılan, bugünlerde kendi kalesine gol yağdırmakla meşgul Soros efendi...

Şizofrenik Hayallerden Acı Gerçeklere

Tüm dünyada sermaye sahipleri, böylesine korku, endişe ve panik halinde bulunuyorken, Türkiye hükümetinin sözcüleri, cehaletin verdiği cesaretle, şişinip durmayı bırakmadılar. Hatta, "Bekle Avrupa, Türkiye seni kurtaracak" sözleriyle bir bakan, yöneticilerin şizofrenik arızaları konusunda tüm dünyada derin kuşku uyanıtıma gayretkeşliğini bırakmış değil.

Ama cehaletin verdiği cesaretle konuşmak yerine, olanı biteni dehşetle izleyen işin uzmanı sermaye temsilcileri, bu şizofrenik hayalden misliyle uzak durdular. Merkez Bankası Başkanı Erdem Başçı "Tahayyül bile edemeyeceğimiz gelişmeler"den bahsederken, sermayenin en parlak kafalarının bile artık "basmadığını" itiraf ediyordu. Hazinesinin eski yöneticisi Yaman Törüner de, Milliyet'teki köşesinden "Şimdiye dek hiç karşılaşılmamış bir kriz" feryatları eşliğinde, hiçbir iktisat teorisinin geçerliliği bulunmadığını ilan ediyordu. Cehalet, şizofrenik hayallere, parlak kafalar ise bir akıl tutulmasına maruz kalmışlardı. En büyük servet sahipleri ise ya Ümit Boyner gibi gelişmeleri turnaklarını kemirerek izliyor ya da Rahmi Koç gibi kalbi duracakmışçasına dehşete kapılıyordu.

Basına yansıyan, mikrofonların önünde söylenen bu sözler, burjuva dünyasına hakim olan panik durumunun yalnızca küçük bir resmini ifade edebilir. Asıl kıyamet kapalı kapılar, örtülü perdeler ardında yaşanıyor. Ve dünya burjuvazisi, tam gaz yaşanmakta olan devrimi bastırmanın giderek olanaksızlaştığını görüyor. Onu, şizofrenik hayallerle, travmatik acılar ortasında sallayıp duran, işte bu gerçekliktir.

Bir devrim için, emekçi sınıfların olduğu kadar, sermaye sınıfının da haleti ruhiyesi oldukça önemlidir. Güvenini ve gelecek umudunu kaybetmiş bir sınıf, artık toplumu yönetmekten acizdir. Aynı ruh hali, en çilgin girişimlere de kolayca kapısını açar. Bunun anlamı, kanlı savaşlar, en acımasız iç savaşlar kapıda demektir. Fakat, toplumu yönetemeyen bir sınıf, savaşı da uzun süre devam ettiremez. Kendine imanını kaybetmiş, gelecekte umudunu kesmiş bir sınıfı, en başta küçük burjuvalar terk ediyor. Böylece, bu ara katman sayesinde toplumun yıllarca nabzını elinde tutabilen teknelci sermaye, en önemli taşlarını düşürmüştür oluyor.

Devrim, acılı ve kanlı bir son sahne yaşamadan zafere ulaşamaz. Fakat savaşın en yoğun yerinde, barut dumanı ve sisler dağıldığında, proletarya kendisini birden, zaferin kapısı önünde bulacaktır. □

ZİNDANLAR YIKILSIN TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK



Barış Kaya bir öğrenci; devrimci bir öğrenci. Yiğit ve bilinçli bir Kürt genci. Kendi halkının ve tüm dünya halklarının kurtuluşunun sosyalizmde olduğunu bilen, bunun için mücadele eden bir genç. 2011 yılında Amed'de asılsız iddialarla gözaltına alındı ve tutuklandı. Önce Diyarbakır ve Urfa Zindanına, oradan da sürgünle Mardin Zindanı'na götürüldü.

Barış Kaya, göstermelik 1-2 duruşmadan sonra, hiçbir somut delile dayanmadan, sadece bir ayakkabı benzerliği gerekçe gösterilerek 11 yıl 3 ay hapis cezasına çarptırıldı. O, karar yüzüne okunurken, tıpkı yüzyıllar önce Bruno gibi, korkmuyordu; ama onu bu cezaya çarptıranlar, tıpkı Bruno'nun yargıçları gibi korkuyorlardı.

Korkuyorlardı, çünkü Barış Kaya gözlerini onlara dikerek, 19 Aralık katliamını yapan ve 28 devrimci tutsağı katledenlerin onlar olduğunu, Murat Ördəkçi'yi Bayrampaşa Zindanı'nda katledenlerin onlar olduğunu suratlarına haykırıyordu.

"Bizi bitiremezsiniz, bitiremeyeceksiniz" diyordu Barış Kaya. Adeta Murat olmuş, mahkeme heyetinin karşısına dikilmiş onu yargılıyordu. Barış Kaya, askerler ağzını kapatıp onu salondan çıkarana kadar "Murat Ördəkçi Ölümsüzdür" sloganını attı. Sonra fırsatını bulduğu ilk anda "Şehit Namırım" sloganını atarak Adliye koridorlarını çınlattı. Adeta Murat'ın 19 Aralık'ta düşmana "Teslim Olun" diye bağırın sesi Diyarbakır'da yeniden hayat buluyordu.

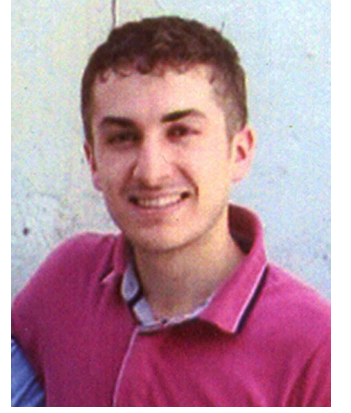
Barış Kaya'yı asılsız iddialarla tutuklayanlar, onun bu militan tavrı karşısında verdikleri "ceza"nın beş paralık bir değeri olmadığını görmüş olmalılar. Sinemanın dahi oyuncularından Charlie Chaplin'in o ölümsüz sözleriyle söyleyecek olursak "İnsanlar uğruna ölmeyi bildikleri sürece, özgürlük asla yok olmayacaktır".

**BARIŞ KAYA YALNIZ DEĞİLDİR!
ZİNDANLAR YIKILSIN
TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK!**

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

"Halklarımız Bu Saldırıları Boşa Çıkaracaktır"

28 Nisan 2011 tarihinde Dicle Üniversitesi Mimarlık Mühendislik Fakültesi öğrencisi Barış Kaya gözaltına alınmıştı. Kampüste yapılan "Aydın Erdem Anmasına katılma", "KCK duruşmasında adliye önünde eyleme katılmak", "Silahlı terör örgütüne üye olmamakla birlikte örgüt adına suç işlemek", "Terör örgütü propagandası yapmak", "polise mukavemet ve "İzinsiz Toplu Gösteri ve Yürüyüş Kanununa Muhalefet" suçlamaları nedeniyle tutuklanan Kaya'nın geçtiğimiz ay Diyarbakır 5. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davası görülmemiş bir hızla sonuçlanmış ve belirtilen nedenlerden dolayı 11 yıl 3 ay hapis cezası verilmişti.



Barış Kaya, devletin Kürt halkına, işçi ve emekçilere yönelik saldırılara değindiği mektubunda, bu saldırıların bir ayağının da zindanlarda sürdürüldüğünü fakat halkların bu saldırıları boşa çıkartacağını ifade ediyor:

"Merhaba Değerli Basın Emekçileri,

Türkiye ve Kürdistan devrimi tüm yıkıcılığıyla gelişirken, sermaye ve faşist devlet çöküş sürecinde. Böylesi süreçlerde sermaye sınıfı bulunduğu durumda kurtulma çabasıyla hareket halindeki yoksul halklara pervasızca saldırır. Bu saldırılar onun acizliği ve güçsüzlüğünden gelir. Devrimci mücadelenin tüm alanlarına fark gözetmeksizin bujuva zoru kullanır. Ama belirtmek gerekir ki, sermaye için zindanların ayrı bir önemi vardır. Devrimin özgür tutsaklarını etkisiz hale getirerek sıçramalı yükselen halk hareketini öncüsüz bırakma çabası içine girer.

Devrimimizin gelişip, sermaye güçlerine kendini dayattığı bu günlerde, zindanlara saldırılar da arttı. Bu saldırılar yer yer fiziki boyutlara varırdı. Birkaç cezaevinde nasıl olduğu belirsiz 'intihar' olayları yaşandı. Tutsakların temel ihtiyaçları kısıtlandı. Devrimci tutsaklar bu yolla güçten düşürülmeye, hastalanmaya zorlandı. Zindanlardaki devrimci hasta tutsaklara olmadık işkence reva görüldü. En son Erzurum Zindanı'ndaki devrimci hasta tutsak Mehmet Aras artan rahatsızlıklarına daha fazla dayanamayarak ölümsüzlük kervanına katıldı. Mehmet Aras yoldaşın ölümsüzleşmesi sermayenin, devrimin tutsaklarına, devrime saldırılarının açık kanıtıdır.

Bununla birlikte yaklaşık 5 aydır PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan üzerinde ağır tecrit uygulanmakta, aile ve avukat görüşleri yalan sebeplerle engellenmektedir. Bu saldırı da Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimine yapılmış bir saldırıdır. Ulusal kurtuluş hareketi üzerindeki bu çok yönlü baskının bir ayağıdır. Ve şühesiz halklarımız bütün bu saldırıları boşa çıkaracaktır.

Bilindiği üzere bütün cezaevlerinde PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan üzerindeki ağır tecride karşı çeşitli eylemlilikler devam ediyor. Mardin E Tipi Cezaevi'nde de yurtsever tutsaklar süresiz-dönüşümlü açlık grevi eylemi başlatmışlardı. Bu eylemliliklere, TKEP/L davası tutsakları desteklerini açıklamışlardı. Mardin Cezaevi'nde bulunan TKEP/L davası tutsağı olarak sermayenin devrimci tutsaklara yaptığı bu saldırılara karşı, yurtsever dostlarımızın devam ettirdiği 3 günlük açlık grevi eylemine giriyorum.

**Devrimci Tutsaklar Teslim Alınmaz!
Yaşasın Devrimci Dayanışma!**

**Barış Kaya
Mardin E Tipi Cezaevi"**

9 Eylül Üniversitesi'nde Faşist Saldırı!



9 Eylül Üniversitesi Yabancı Diller Yüksekokulu önünde stant açan sivil faşistler ve antifaşist devrimci öğrenciler arasında çatışma yaşandı.

Faşistler okulun önünde stand açarken, devrimci öğrenciler de onların karşısında bir stand açmışlardı.

Faşistler, devrimci öğrencilere saldırdı. Saldırıya devrimci öğrenciler karşılık verince, bir müddet çatışma yaşandı.

Üniversitede sürekli bekleyen TOMA adı verilen zırhlı araç olaya müdahale etmezken, kampüse gelen çevik kuvvet polisleri ise faşistlerin ardından

devrimci öğrencilere saldırdı. Polisin gaz bombalı saldırısından kampüs içindeki çok sayıda öğrenci etkilendi. Faşist saldırı sonucu 1'i DÖB'lü 10 öğrenci yaralandı. Kampüse ambulans gelirken, bir öğrencinin durumunun ciddi olduğu öğrenildi.

10 öğrencinin yaralandığı çatışmadan sonra, faşistler kampüsten ayrıldı. Faşistlerin bir gün sonra "Türk-İslam sentezi" başlıklı bir toplantı yapmaya hazırlandıkları bildiriliyor.

Devrimci öğrenciler, saldırıları protesto etmek için bir gün sonra saat 12.00'da Çeşmeler Kampüsü'nde basın açıklaması yapacağı bildirildi. □

İstanbul Üniversitesi'nde Faşist Saldırı

İstanbul Üniversitesi Merkez Kampüsü'nde devrimci, yurtsever öğrenciler tarafından Roboski Katliamı'nı protesto eden afişler asıldı. Özel Güvenlik Birimleri tarafından asılan afişlerin yırtılması üzerine, öğrencilerin tekrar afişleri astığı fakat daha sonra ÖGB'ler tarafından tekrar afişlerin yırtıldığı belirtildi.

Bu arada üniversitenin merkez kampüsüne faşist öğrenciler, satırlarla girerek devrimci, yurtsever öğrencilere saldırdı. Devrimci, yurtsever öğrencilerin faşistlere müdahale



etmesi sonucu çatışma çıktı. Çatışmada saldırıyı yapan faşist öğrencilerden birçok yaralanan olurken, ambulansla yaralıların üniversite dışına çıkarıldığı belirtildi. Faşist öğrencilerin saldırısının ardından çok sayıda çevik kuvvet polisi okula girdi. Polisin çatışmayı görüntülemeye çalışması üzerine devrimci, yurtsever öğrenciler tepki gösterince gözaltına alındılar. Yaklaşık 30 öğrencinin gözaltına alındığı öğrenilirken, okuldaki gerginliğin sürdüğünü belirten öğrenciler, can güvenliklerinin olmadığını ifade ettiler. □

Taksim'de Katliam Protestosuna Polis Ablukası

28 Aralık akşam saatlerinde yapılan Şırnak'ın Uludere (Qılaban) İlçesi'ne bağlı Ortasu (Roboski) Köyü'nde savaş uçaklarının 35 köylüyü katletmesini protesto etmek isteyen Kürt halkı meydanlara çıktı.

İstanbul'da Roboski Katliamını protesto etmek üzere BDP'lilerin yapacağı basın açıklamasına izin verilmeyeceğini belirten polis, Taksim Meydanı'nı ablukaya aldı.

Kürt halkından yüzlerce kişinin Taksim Meydanı'nda toplanmaya başlamasıyla polisin zaman zaman müdahale ederek kitleye dağıtmaya çalışmasına rağmen, meydana gelen yüzlerce kişi oturma eylemi yaparak sloganlarla katliamı protesto etmeye başladı.

Taksim Tramvay Durağı'nda basın açıklamasını yapmak isteyen BDP'lilerin İl binasından çıkışına bir süre izin verilmezken açıklamanın yapılacağı yere gelen BDP milletvekillerine de polis açıklama yapamayacaklarını söyledi. Polisle tartışmalar sürerken yüzlerce çevik kuvvet polisinin müdahale hazırlığında olduğu görüldü.



Katliam Protestosuna Polis Saldırısı

Taksim Meydanı'nda toplanan öfkeli kalabalık, katliamın fotoğraflarını taşıırken, "Katil Erdoğan!", "İntikam, İntikam!", "Faşist Devlet Hesap Verecek!", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak!" sloganları atıldı.

Roboski Katliamı'nı protesto eden konuşmaların yapılmasından sonra, Tarla başı'nda bulunan BDP İl binasına doğru yürüyen yüzlerce kişiye polis, tazyikli su ve gaz bombaları ile saldırdı. Bunun üzerine kitle içinden polis araçlarına taşlar atılarak karşılık verilmesi üzerine polisle çatışmalar yaşandı.



Kitlenin ara sokaklara dağılmasıyla çatışma uzun süre ara sokaklarda da sürdü. Buralarda polisin kısırdığı birçok kişiyi gözaltına aldığı görüldü. Birçok kişi gazbombaları nedeniyle yaralanırken, 30'dan fazla kişinin gözaltına alındığı tahmin ediliyor. Gözaltına alınanlar önce Beyoğlu İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne ve ardından da Vatan Caddesi'ndeki Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü.

İstanbul'un başka bölgelerinde yapılmak istenen protesto eylemine katılmak isteyenlerin de polis tarafından engellendiği öğrenildi.

Diyarbakır, Van, Cizre, Hakkari, Mersin, Urfa, Yüksekova, Bitlis ve daha birçok merkezde Roboski katliamı için protesto eylemleri yapıldı. □

Beyazıt Kampüsü'nde Gözaltına Alınanlar Serbest



İstanbul Üniversitesi Beyazıt kampüsünden gözaltına alınan 23 öğrenci 3 Ocak günü Çağlayan Adliyesi'nde mahkeme tarafından serbest bırakıldı.

Birçok öğrenci örgütü bir araya gelerek üniversite önünde gözaltına alınan arkadaşları için protesto eylemi yaptılar.

Emekli Sen, Eğitim Sen, DÖB gibi bir çok öğrenci örgütü ve sendika eyleme destek verdi. Üniversitenin Hukuk Fakültesine Uludere'de ölenler için sosyalist öğrenciler afişler asmışlar; bir grup faşist asılan afişleri yırtma gafletinde bulunmuştu. Sosyalist, yurtsever öğrenciler, afişlerin yırtılmasına tepki gösterince hukuk fakültesi içinde bıçak, satır gibi kesici aletlerle saldırıya geçen faşist öğrencileri, sosyalist öğrenciler geriye püskürtmüş, faşistlerden 3'ü yaralanmıştı.

Üniversite idaresi ve polis işbirliğinde kesici aletlerin kampüse sokulduğunu söyleyen öğrenciler, "Devrimci öğrenciler satır ve sopalarla saldırıya uğramasına rağmen, çevik kuvvet yine onları gözaltına aldı. Hatta orada bulunmayan öğrencileri de rastgele gözaltına aldı" dediler

Üniversite binası önünde "Sağ sol çatışması değil, zorbalık, polis saldırısı" pankartı arkasında bir araya gelen öğrencilere, akademisyenler ve aileleri de destek verdi.

Öğrencilerden birinin annesi, "Televizyonda, bir öğrencinin üstüne polisin çulandığını gördüm; bir baktım benim kızım, kalbim duracaktı" dedi.

"Kızım İletişim Bölümü'nde okuyor, her sabah okula gönderirken acaba akşam bugün bir saldırıya uğrar mı korkusu yaşıyorum. Bu öğrenciler, AKP'nin üniversiteleri piyasalaştırmasına karşı çıkıyor. Bu yüzden susturulmak isteniyorlar, susmayacaklar, ben çocuğumun yanındayım" dedi.

Basın açıklamasından sonra öğrenciler, arkadaşlarının ifadesinin alındığı Çağlayan Adliyesi'ne gitti. Gözaltına alınan öğrenciler, saat 15.45'te serbest bırakıldı.

Roboski Katliamı Çukurova'da Protesto Edildi

28 Aralık gecesi Şırnak'ın Uludere (Qılaban) İlçesi'ne bağlı Federal Kürdistan sınırında (Irak) bulunan Ortasu (Roboski) Köyü'nde sivil halkı F16'larla bombalayan ve 36 kişinin ölümüne sebep olan TC devletine karşı Çukurova Üniversitesi'nde 30 Aralık 2011 günü saat 12.00'de bir protesto



yürüyüşü düzenlendi.

Yürüyüş sırasında tüm öğrencilerin ağızda söylenecek bir şey kalmadığını simgeleyen siyah bantlar vardı. Siyah renkli ve üzerinde katliam fotoğralarının olduğu bir pankart açıldı Yürüyüş boyunca zılgıtlar çekildi. Alkış seslerimiz hiç kesilmedi. Yürüyüş kortejinde pankartın hemen ardından üstünde sarı yeşil kırmızı renkli bir puşi olan temsili tabut taşındı. "Edi Bese", "Kürdistan

Faşizme Mezar Olacak", "Artık Söylenecek Bir Şey Kalmadı", "Katil Devlet", "Botan Kan Ağlıyor" yazılı sarı yeşil kırmızı renkli dovizler konuştu sloganlar yerine. Bir de katliamın fotoğrafları... R1 Alanında başlattığımız yürüyüşü yemekhane önünde sonlandırdık bir kaç dakikalık bir oturma eylemi gerçekleştirildi ve oradan tekrar R1 Alanına geçildi.

Yurtsever arkadaşların pazartesi günü yapılacak eylemin çağrısını yapmasıyla birlikte eylem sona erdi.

**FAŞİZMİ
DÖKTÜĞÜ KANDA BOĞACAĞIZ!
Çukurova Üniversitesinden
DÖB'lü Öğrenciler**

Faşizmi Döktüğünü Kanda Boğacağız!

29 Aralık günü Şırnak Uludere ilçesi Ortasu (Roboski) köyünde yapılan katliamı Ege Üniversitesi öğrencileri, üniversite içinde protesto etti.

30 Aralık Cuma günü saat 12.30'da Eğitim Fakültesi önünde toplanan yurtsever, devrimci, komünist öğrenciler siyah pankartın arkasında yürüyüşe geçtiler. Eğitim Fakültesi'nden Ziraat Fakültesi'ne geldiğinde öldürülen 35 kişi için saygı duruşu ve basın açıklaması yapıldı ve Gıda Fakültesi önüne geçildi.

Kortejde "Katil TC Hesap Verecek", "Açılım Dediğin Katliam Mı", "Dün Saddam Bugün Erdoğan", "Şehit Namının" dövizleri taşınırken katliam anı ile ilgili fotoğraflar ve Özgür Gündem gazeteleri taşındı. Kitle sık sık "Şehit Namının", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Faşizmi Döktüğünü Kanda Boğacağız", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Dağlara Çıkarız Hesabını Sorarız", "HPG Cepheye Misillemeye", "Vur Gerilla Vur Kürdistan'ı Kur" sloganları atıldı. Gıda Fakültesi önünde yeniden basın açıklaması yapıldı.

Yapılan basın açıklamasından sonra Eğitim Fakültesi'ne gelinerek eylem marşlarla, sloganlarla sonlandırıldı. Eyleme 400'e yakın devrimci-yurtsever öğrenci katıldı.

İzmir Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB)



Uludere Katliamı

Ankara'da Siyasi Tutsaklara
Özgürlük Eylemi

PKK Lideri Abdullah Öcalan'ın ve siyasi tutuklu ve hükümlülerin serbest bırakılması talebiyle Ankara'ya gelen Tutuklu ve Hükümlü Aileleri Hukuk Dayanışma Dernekleri Federasyonu (TUHAD-FED) üyeleri, 4 Ocak günü sabahın erken saatlerinde Abdi İpekçi Parkı'nda toplandı. Abdi İpekçi Parkı çevik kuvvet, sivil polis ve TOMA'larla sarıldı. Adalet Bakanlığı'na yürümek isteyen TUHAD-FED üyeleri polis engeli ile karşılaştı. Polis engelinden dolayı Barış Annelerininde içinde bulunduğu 10 kişilik bir heyetle Adalet Bakanlığı'na gidildi. TUHAD-FED üyeleri ve Barış Anneleri Adalet Bakanlığı tarafından görüşmeye kabul edilmedi. Görüşme kabul edilmeyince Abdullah Öcalan ve siyasi tutsaklara özgürlük talebinin olduğu dosyayı bakanlığa teslim ettiler.

Heyet bakanlığa gittiği sırada BDP Milletvekilleri Nursel Aydo-



ğan ve İbrahim Binici'de Abdi İpekçi Parkı'na gelerek eyleme destek verdi. Adalet Bakanlığı'ndan heyetin gelmesinin ardından basın açıklaması okundu. "Tecrit Değil Özgürlük, Savaş Değil Müzakere" pankartı açıldı.

Basın açıklamasını TUHAD-FED adına Zübeyde Teker okudu. Zübeyde Teker; "Son iki aylık süreçte 35 gerilla kimyasal kullanılarak katledilmiş, Kürt halkı hukuk çerçevesinde mücadele veren başta sayın Öcalan'ın avukatlığını üstlenen 35 avukat ve 35 basın emekçisi olmak üzere yüzlerce kişi tutuklanmış, yeni yıla ikiş gün kala Şırnak ili Uludere İlçesine bağlı Roboski köyü sakini bir çoğu 20 yaşın altında ve bir aileden 26 kişi olmak üzere 35 kişi jet uçaklarıyla bombalanarak katledilmiştir... Yapılan düzenlemeler tutsakların hayatlarını zorlaştırmaktan ileriye gitmezken sürgünlerle tecrit koşulları içerisinde yaşamak zorunda bırakılan yakınlarımızın hayatından endişe ediyoruz. Sayın Öcalan'ın özgürlüğü için cezaevlerinde başlatılan süresiz dönüşümsüz açlık grevlerinin son bulması ve yeni acıların yaşanmaması için taleplerin bir an önce gündeme alınması ve bu meşru taleplerin karşılanması gerekmektedir" dedi.

Basın metnini ardından "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Be Serok Jiyan Nabe", "Öcalansız Dünyayı Başımıza Yıkabiliriz" sloganları atıldı.

Okunan basın metninin ardından BDP grup toplantısına katılmak için meclise yürüdü. Polisin engellemeye çalışmasına rağmen TUHAD-FED ve Barış Anneleri yürümekte ısrar etti. Meclise gelen TUHAD-FED ve Barış Anneleri BDP grup toplantısına katıldıktan sonra, Başbakan'ın odası önünde oturma eylemi yaptı. Oturma eyleminde BDP milletvekilleri de bulundu. Anneler taleplerini dile getirdikten sonra eylemi sona erdirdiler.□

Uludere Katliamı
Açıklama

Faşizmi en iyi ne tanımlar: "Tekellerin açık terörist diktatörlüğü"... Faşist devletin yığınlar üzerinde estirdiği terördür faşizm. Ve bugün Türkiye ve Kürdistan'da yaşananlar 12 Eylül uygulamalarına rahmet okutacak düzeydedir. İşçi sınıfı ve emekçilerin, Kürt Halkının mücadelesi karşısında iyice acze düşen sermaye iktidarı, sürdürmediği egemenliğini bir gün daha fazla ayakta tutabilmek için artık gözü dönmüş bir şekilde her yere, iktidarına başkaldıran herkese saldırmaktadır. Siyasi mücadele sürdürenlere, avukatlara, gazetecilere, zindanlardaki komünist, devrimci ve yurtsever tutsaklara vb saldırmak suretiyle gelişen toplumsal mücadeleyi baskı altında tutmaya, sindirmeye çalışmaktadır. Devlet son süreçte saldırılarını Ulusal Kurtuluş Hareketi üzerinde yoğunlaştırmış durumdadır. Bugüne kadar ne yaptı ne ettiyse Kürt Halkının devrimci dinamiklerini yok edemeyen devlet, halkın yükselen özgürlük mücadelesinden korku ve paniğe kapılmıştır. "Örgütlü bir halkı hiçbir gücün yenemeyeceği"ni iyi bilen sermaye iktidarı, Kürt Halkının örgütlülüğünü dağıtmak için harekete geçmiştir. Bunu yaparken bir kitle gösterisine, bir basın açıklamasına bile tahammül edemediklerini her bir adımlarında göstermişlerdir. Öyle ki, işi basın açıklamalarına dahi pervasızca saldırmaya, kitlesel gösteriler sonunda dağılan kitlelerin üzerine gaz bombası atmaya ve insanları katletmeye kadar vardır-mışlardır. Siyasi iktidar bu tür katliamlarla hem gözdağı vermeye çalışıyor hem de bu katliamları insanlara kanıksatmaya çalışıyor.

En son Uludere/Roboski Katliamında yaşanan ise tam bir vahşettir. Devlet, kelimenin gerçek anlamında "kasti mahsusa" ile katliam yapmıştır. Devlet yetkililerinin ve kurumlarının ağzından dökülen cümleler katliamın itirafıdır. Devlet bırakın özür dilemeyi, işi nasıl örtbas edeceğinin, sorumluluktan nasıl kaçacağını hesaplamaktadır. Ancak ne yaparlarsa yapsınlar, ne söyleser söylesinler, katledilenlerin sınırdan sürekli gelip giden çoğu genç ve çocuk yaşta insanlar olduğu, askerlerin bu insanları fark ederek durdurdukları, bir yerde toplu halde beklettikleri, sonra oradan ayrılmamalarını söyleyerek onları orada bırakıp gittikleri ve arkasından Diyarbakır (Amed)'dan havalanan F16 savaş uçaklarından üzerlerine atılan bombalarla vahşice katledildikleri ortadadır. Bunun anlamı açıktır, devlet Kürt Halkına, gerekirse kitlesel katliamlar yapmaktan da çekinmeyeceği mesajı vermektedir. Hükümet sözcüsü Bülent Arınç'ın Meclis'te yaptığı konuşmanın nasıl okunması gerektiği de bu şekilde daha iyi anlaşılabilir oluyor. Devlet, bir yandan bu türden açıklamalarla Kürt Halkını ve Ulusal Kurtuluş Hareketi'ni oyalamaya çalışıyor, bir yandan da Kürt Halkı üzerinde bir imha operasyonu sürdürüyor.

İçinde bulunduğu ekonomik ve siyasi krizin kapitalist sistemin buhranı ile daha da derinleşmesi sonucu ciddi bir şekilde devrim korkusuna tutulmuş olan Türkiye tekeli kapitalizmi ve onun faşist devleti, ancak kan dökerek ayakta durabiliyor. Ama onların unuttukları bir şey var: "hiçbir şey zamanı gelmiş bir fikirden daha güçlü olamaz" ve "zulüm ile abad olanların akıbeti berbat olur". Tarih, Türkiye ve Kürdistan'da da halkların baharını görecektir mutlaka; biliyoruz ki, "karanlığın en koyu olduğu an şafağın sökmeye en yakın olunan andır".

Mücadele Birliği Platformu

Kürt Analarına Polis Engeli İşe Yaramadı



BDP Kadın Meclisi ve Demokratik Özgür Kadın Hareketi, Abdullah Öcalan'ın altı aydır avukatlarıyla ve ailesiyle görüşmesinin engellenmesi ve Uludere'de 35 kişinin katledilmesini Taksim tramvay durağında protesto ettiler.

Kürt analarının kalabalık olduğu eylemde İstanbul milletvekili Sabahat Tuncel'de eyleme katıldı. Taksim Tramvay durağından Galatasaray Lisesine yürümek isteyen Kürt kadınları polis barikatıyla karşılaştılar. Sabahat Tuncel polis emirine tepki göstererek "herkese taksim'de eylem yapmak izni veriyorsunuz, Kürtler olunca yasak oluyor" uzun süren tartışmalardan polis Galatasaray Lisesine yürütmeyeceği anlaşılınca oturma eylemi yaparak eylem sürdürüldü.

Yarım saate yakın bir oturma eyleminde dövizler taşıyan analar "Kaza Değil Bu Bir Katliam", "Siyasi Tutsaklara Özgürlük", "Dün Halepçe Bugün Uludere Katliamı Unutmayacağız" dövizleri taşıdı.

Sabahat Tuncel konuşma yaparak; "74 milyon nüfuslu bir ülkede 20 milyon Kürt var; diğer yaşayan halklar da var; Araplar, Çerkezler, Lazlar var; bütün nüfusu aynılaştırmak faşizmdir" dedi. Tuncel; dün Halepçe katliamı bugün Uludere'de bu katliamı unutmayacağız. AKP ve devlet tarafından yapılan açıklamalarda 'terörle mücadele sekteye uğramayacak, karlılıkla sürecektir' gibi söylemler; zihniyetler değişmediği müddetçe bu savaş bitmeyecek" dedi.

Eylemde "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Şırnak Halkı Yalnız Değildir", "Katil Ker Doğan", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları atıldı.

Basın açıklaması yapan Esmâ Kaya; "2012 yılında Türkiye Cumhuriyeti'nin Roboski köyünde 35 insanımızı katletmesiyle girdik. Buna cevaben 2011 yılını halkımızın serhildanlarıyla bitirdik. Kürt halkının demokratik istemleri ve demokratik mücadelesi 'terörize' edilmeye çalışılırken katliamlara çit bile çıkarılmamaktadır. Yine bu süreçte en çok Kürt kadınları hedef gösterilerek özgürlük mücadelesine her türlü saldırılar devam etmektedir" dedi.

Açıklamadan sonra Tarlaş'na yönelen kitlenin polis tarafından yolları kesildi, tekrar bir sokaktan çıkarak caddeye yönelen kitle yine polis tarafından ablukaya alındı; kitle, polis ablukasında Tarlaş'na kadar takip edildi. Beyoğlu Emniyet Müdürlüğü önünden giren gençlerden 16 yaşında bir kızın polis tarafından kitle içinden gözaltına alınması öfkeyi büyüttü, BDP İl binası önünde dağılmayan kitle gözaltına alınan kızın derhal serbest bırakılmasını istedi. Yarım saat bekleyişten sonra gözaltına alınan kızın serbest bırakılmasıyla eylem sona erdi. □

AKP Önüne Siyah Çelenk Bırakıldı

BDP İstanbul il yönetimi Uludere'de F16 savaş uçaklarıyla 36 kişinin öldürülmesini AKP İl binası önünde siyah çelenk bırakarak protesto ettiler.

BDP ilçe örgütleri, Mücadele Birliği, ve bir çok siyasi çevre eyleme destek verdi. AKP binası önünde toplanarak "Kökümüzü Kazımaya Gücünüz Yetmez Yaşamak İçin Ölmeye Hazırız! Katliamı Ve Katliamcılarını Lanetliyoruz" yazan siyah bir pankart açtılar.

AKP binası önünde ve etrafında beş TOMA aracı, akrepler ve yüzlerce çevik kuvvetin, olması dikkat çekti.

Kürt analarının yoğunlukta olduğu eylemde "Katil Devlet Hesap Verecek", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Bijî Serok Apo", "İntikam, İntikam" sloganları atıldı. Yağmurun yağışına aldırmayan eylemciler eylemlerini bir saat kadar sürdürdüler. BDP İstanbul İl başkanı Asiye Koçak;



"bizi katlederek bitiremezsiniz, çünkü biz 5 milyon nüfuslu bir halk değiliz, 40 milyon nüfuslu bir halkız ve kökenlerimiz tarihin derinlikindedir" dedi. HDK ve Barış Anneleri adına kısa kısa açıklamalardan sonra yapılan katliam lanetlendi.

Açıklamadan sonra BDP il yönetiminden bir grup siyah çelenği AKP binası kapısına bırakmak istedi. Polis kapıya koyulmasını istemeyince kısa sürelik bir tartışma yaşandı. Eylemlerin devam edeceğini bildiren BDP'li-ler İstanbul AKP ilçe binalarına siyah çelenk bırakılacağını duyurdular. Eylem atılan sloganlarla sona erdi. □

"Yaşamak İçin Ölüme Hazırız!"

Roboski katliamının ardından birçok yerde protesto eylemleri yapılmaya devam ediyor. İllerde merkezi olarak protesto eylemleri yapılırken, bölge ve mahallelerde de halk sokaklara çıkarak katliamı protesto ediyor. Gazi Mahallesi halkı da 30 Aralık günü Roboski'de yapılan katliamı protesto etti.

Gazi Mahallesinde saat 15.30 sıralarında bine yakın kişi Eski Karakol önünde bir araya gelerek "Kökümüzü Kazımaya Gücünüz Yetmez, Yaşamak İçin Ölmeye Hazırız, Katliamı ve Katliamcılarını Lanetliyoruz" yazılı pankart açtı. Kalabalık ve öfkeli kitle İsmet Paşa Caddesini trafiğe kapatıp yürüyüşe geçti.

Ellerinde "Medya Dilsiz Şeytan", "Kaza Değil Katliam", "Terörist AKP", "Kahrolsun Faşizm" dövizleri tutarken, sürekli olarak "İntikam", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Disa Disa Serhildan Serokeme Öcalan" sloganları atıldı. Yürüyüşü Cemevi'ne kadar sürdüren öfkeli kitle içinden Roboski Katliamı protesto edilerek Cemevi yakınındaki Akbank'a taşlar ve molotoflar atıldı.

Eylemcilerin yukarısında bekleyen çevik kuvvet polisleri, Akrep ve Toma araçları da kitleye gaz bombaları ve tazyikli su sıkarak saldırdı. Kitle polise havai fişek, molotof ve taşlarla karşılık verdi. "İntikam" sloganı atan kitle barikat kurarak polislerle çatışa çatışa Heykel Parkı'na kadar yürüdü. Burada da protesto eylemini sürdüren eylemciler, uzun süre polislerle çatışmaya devam etti. Perşembe Pazarı mevkiine geçen kitle, burada barikat kurarak uzun süre katliamı protesto eden sloganlarına devam etti. Bunun üzerine polis akreplerle saldırarak kitleyi püskürtmeye çalıştı. Okul Parkı'na kadar sloganlarla çekilen eylemciler, burada eylemi sonlandırdı.

Katliamın gerçekleştiği günden itibaren başlayan protestolar nedeniyle Gazi Mahallesi dört gündür polis tarafından ablukaya alınmıştı. Bu süre içinde on kişinin gözaltına alındığı öğrenilirken, bu haber yapıldığında polis ablukasını Heykel Parkı civarı ve Gazi Mahallesi'nin ara sokaklarında sürdürüyordu. □



İzmir'de Kürt Halkı Uludere Katliamını Protesto Etti



metni okundu. Okunan metinde;

“Uludere katliamı sürmekte olan savaş gerçeğini gözler önüne sermiştir... Gözaltılarla, tutuklamalarla kişi güvenliği kalmadığı gibi Uludere katliamı ile hiç birimizin yaşamının da güvende olmadığı ortaya çıkmıştır. Bir yandan hiçbir kural tanımayan savaş sürdürülüyor, yaşam alanları bombalanıyor, diğer yandan gerçekleri söyleyen gazeteciler, akademisyenler tutuklanıyor, korku imparatorluğu kurulmaya çalışılıyor... Artık Yeter Edi Bese” denildi.

Basın metninin okunmasının ardından TUHAD-FED, 157 gündür avukatlarıyla görüştürilmeyen Abdullah Öcalan için yapacakları Ankara yürüyüşü için çağrı metni okudu ve “Cezaevlerinde 12000 evladımız, yoldaşımız süresiz dönüşümlü olarak açlık grevi yapıyor. Onların onurlu direnişini selamlıyoruz. Sayın Öcalan’ın özgürlüğüne kavuşmasının, Türkiye halklarına özgürlük ve eşitlik getireceğine olan inancımızla siyasi tutsaklarımızın bu talebine destek vermek için Ankara’ya yürüyeceğiz. Duyarlı tüm kesimleri imha ve inkar siyasetine karşı biz Kürtlerle dayanışmaya çağırıyor, Ankara’da buluşalım diyoruz” denildi.

Metnin okunmasının ardından protesto eylemi “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük” sloganıyla sona erdi.

Bizler İzmir Mücadele Birliği Platformu olarak Basmane Fuar kapısı önünde toplanan Kürt halkını “Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği” sloganıyla selamladık. Kürt halkı da Mücadele Birliği Platformunu alkışlar ve zafer işaretleriyle karşıladı. Yürüyüş boyunca kitlenin içinde yapılan katliamı protesto eden sloganlar atıldı. “Yaşasın Halkların Mücadele Birliği”, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük”, “Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız”, “Faşist TC Kürdistan’dan Defol”, “Jibo Azadi Aşiti Şer Şer Şer”, “Disa Disa Serhıldan Biji Azadiya Kürdistan”, “Kürdistan’da Tek Çözüm Ya Devrim Ya Ölüm”, “Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek”, “Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, Kemal Pir, Sema Yüce, Mazlum Doğan, Delila/Yaşıyor, Şehit Namırın”, “Kürdistan Goristan Jibo Faşistan”, “Kürdistan Faşizme Mezar Olacak” sloganları Kürt halkı tarafından sahiplenilerek hep birlikte atıldı.

**FAŞİZMİ DÖKTÜĞÜ KANDA BOĞACAĞIZ!
YAŞASIN KÜRT-TÜRK
HALKLARININ MÜCADELE BİRLİĞİ!**

Mücadele Birliği/İzmir

KESK Uludere Katliamı'nı Protesto Etti



KESK İstanbul Şubeler Platformu’nun çağrısıyla beş bin emekçi 30 Aralık günü Taksim’de toplanarak, Uludere katliamını protesto etti.

Taksim Tramvay durağından Galatasaray Lisesi önüne doğru yürüyüşe geçen kitle, katliamı kınayan pankart ve dövizler taşıdı. Eyleme Mücadele Birliği, BDP ve bir çok emek örgütü destek verdi. Galatasaray Lisesi’ne gelindiğinde, katliamda yaşamını yitiren 35 kişi anısına saygı duruşunda bulunuldu.

Yürüyüş boyunca “Katil Devlet Hesap Verecek”, “Kürdistan Faşizme Mezar Olacak”, “Kaza Değil Bu Bir Katliam” sloganları atıldı.

KESK Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Barış Uluocak, “İnsanların temel haklarını gö-

zardı ederek, herkesi yok edilmesi gereken ‘ayrık otu’ olarak görenlerin politikaları, eninde sonunda yaşam hakkının yok edilmesine ulaşmaktadır. Söz konusu paranoya herkesi düşmanlaştırmakta ve yok etmeye çalışmaktadır. Demokrasinin var olduğu iddia edilen bir ülkede böylesi bir akıl yürütme biçimi kabul edilebilir değildir” dedi.

Uluocak konuşmasını “Katliamın ardından saatler geçmesine rağmen merkez medyanın olayı görmezden gelen çalışması Türkiye’de basın özgürlüğünün ibretlik durumunu da gözler önüne sermiştir. 35 sivilin öldüğü bir vahşeti haber yapmanın dahi merkez medya açısından AKP’nin gazabına uğrama endişesi yaratması son derece düşündürücüdür” diye sürdürdükten sonra eylem sloganlarla sona erdi. □

Roboski Katliamı Gazi Mahallesi'nde Protesto Edildi

Türk ordusunun Roboski köyünde 36 köylüyü katletmesinin ardından Türkiye ve Kürdistan'da protesto yürüyüşleri ve gösteriler yapıldı.



Gazi Mahallesi'nde 2012'nin son gününde Roboski katliamını protesto etmek isteyen halk akşam saat 19.00 sıralarında Heykel Parkında toplandı ve sloganlarla Dörtüol'a yürüyüş yaparak yolu trafiğe kapattılar. Kitle "İntikam", "Biji Serok Apo", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız" sloganlarıyla Şair Abay Lisesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Yol üzerinde bulunan İş Bankası'na saldırı gerçekleştirildi. Şair Abay Lisesi önünde yukarı doğru yürüyüş yapan kitle Ziraat Bankası'nı kullanılmaz hale getirdi.

Eylemin yapıldığı süre boyunca polislerin yaklaşmaması dikkat çekti. Katliamı protesto eden kitle Gazi Hastanesi önünden tekrar Hey-

kel'e doğru sloganlarla çıktı.

Heykel'de toplanan kitle saygı duruşu yaparak ölen köylü gençleri ve şehitleri andılar. Anmadan sonra yapılan konuşmanın ardından kitle dağılma kararı aldı. Karar üzerine kitle dağılmaya başlayınca çevik kuvvet polislerinin, akrep ve toma araçlarının Heykel Parkı'na doğru çıktığı bilgisinin alınması üzerine kitle dağılmayarak çatışmaya devam etti.

Toma eşliğinde Heykel Parkı'na doğru çıkarken kitle içinden havai fişekler atılarak polis püskürtülmeye çalışıldı. Yaklaşık 1 saat süren çatışmanın ardından eylem saat 21.30'da sona erdirildi. □

Sarıgazi'de Roboski Protestosuna Polis Saldırısı

Şırnak'ta Roboski (Uludere) Katliamına tepkiler devam ederken, birçok kentte ve mahallede protesto eylemleri düzenleniyor.

İstanbul'da birçok semtte olduğu gibi Sarıgazi'de de devrimci yapıların öncülüğünde halk sokaklara çıkarak katliamı protesto etti. Yılın ilk günü akşam saatlerinde katliamı protesto etmek üzere "Şırnak Uludere'de Katleden Devlettir Hesap Soracağız" pankartı açılarak Sarıgazi Vatan İlköğretim Okulu önünde toplanılarak yürüyüşe geçildi. Demokrasi Caddesi'nde Sarıgazi Meydanı'na doğru sloganlarla yürüyen kitlenin önü polis araçlarıyla kesildi. Meydana gidilmesine ve açıklama yapılmasına izin verilmeyeceğini bildirdi.

Polisin müdahalesi üzerine bir grup yasal hakları gereği basın açıklaması yapacakları yönünde konuşurken, kitle kararlı bir şekilde sloganlarla polis barikatına yürüdü. Bunun üzerine polis araçlarından tazyikli su sıkılırken bir yandan kitlenin üzerine gazbombaları atılmaya başlandı. Polise karşı koyanlardan gözaltına alınanlar olurken kitle polisle çatışmayı sürdürdü. Gece geç saatlerine kadar polis Sarıgazi'yi abluka altında tuttu. □



Çukurova Üniversitesinde Protestolar Devam Ediyor



Roboski katliamını protesto yürüyüşleri devam ediyor.

2 Ocak Pazartesi günü, daha önceden duyurusu yapılan protesto eylemi için Çukurova Üniversitesi Kampüsü'nde R1 Alanı'nda bir araya geldik. "Kürdistan'a Uzanan Eller Kırılsın" sloganı eşliğinde R2 Alanı'na doğru yürüyüşe geçtik.

Yürüyüş boyunca "Edi Bese", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Katil Devlet Kürdistan dan Defol", "Şehid Namırın" sloganları atıldı. R2 Alanı'nda saygı duruşunda bulunuldu ve basın açıklaması okundu. Basın açıklamasında, devletin, öldürülenlerin kaçakçı olduğu gerekçesiyle katliamı meşrulaştırmaya çalışmakta olduğundan ve bu katliamın Kürdistan'da süren savaşın bir parçası olduğundan bahsedildi.

Açıklamanın ardından alana tekrar sloganlar eşliğinde gidildi ve konuşma yapmak isteyenlere söz hakkı verildi. Konuşmaların ardından bu süreçte daha çok mücadele etmek gerektiği ve eylemlerin artırılması gerektiği vurgulandı.

Yapılan konuşmaların ardından eylem sonlandırıldı.

**KÜRDİSTAN FAŞİZME
MEZAR OLACAK!**

ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ/DÖB

DEVİRİMİN ÖNÜ

Uludere katliamının Kürt halkının bilincinde ve özgürlük mücadelesinde bir dönüm noktasına işaret ettiğinden artık şüphe yok. Kürt halkı büyük bir çoğunlukla faşist devletten ve telceli kapitalist sistemden düşünsel, ruhsal, manevi, akla gelebilecek tüm diğer yönlerden kopmuştur.

O toprakların başka bir coğrafya, başka bir ülke olduğu, o topraklarda yaşayan halkın başka bir ulusa ait olduğu, net biçimde ortaya çıktı. Barzani bunun farkında olduğu için elini çabuk tutarak Kürt halkı devrimci kanallara akmasını diye, dolarlar dağıtıyor. Türk devleti, “kendi” topraklarında başka birilerinin “kendi” halkına para dağıtmasına sesini çıkaramıyor.

Faşist devlet ise çaresiz. Kürt halkının enerjisinin devrimci kanallara akmasını önleyecek her çareye razı. Bir-iki yıl önce, Kürt halkının devrimci başkaldırısını önlemek için Amerikan ordusunu çağırarak kadar çaresizleşmişti. Bir devrime razı olmaktansa bir işgali yeğleyeceğini göstermişti. Şimdi ise, Barzani’nin Kürt halkı içinde taraftar bulmasına, güçlenmesine razı.

“Devlet kendi halkını bombalamaz” sözü Recep Tayyip Erdoğan’a ait. Suriye’ye karşı Türk ve Kürt halklarını kışkırtmaya çalışırken işte bu demagojiye başvuruyordu. Oysa Paris Komünü’nden yani, 1871’den beri sömürücü sınıfların, iktidarlarını tehlikede gördükleri anda gözlerini kırpmadan “kendi” halklarını bombaladıklarını, “kendi” topraklarını işgal etsinler diye başka devletlerin ordularını çağırdıklarını biliyoruz.

Uludere’de, “devlet kendi halkını bombalamaz” diyen Recep Tayyip Erdoğan’ın devleti “kendi” halkını bombalamıştır. Bunu Kürt halkını sindirmek, korkutmak, gözdağı vermek için yaptılar. Ancak, attıkları adımın yarattığı yıkıcı öfke ve kızgınlık karşısında dehşete, korkuya, paniğe kapılanlar kendileri oldu.

Başlarda, “terörle mücadelede olur böyle şeyler” demeye getirdiler. Kürt halkının öfkesi karşısında “soruşturma” ve tazminat sözü vermek zorunda kaldılar. “En az zararlar nasıl atlatırız”ın derdine düştüler.

Sömürücü sınıfların her zaman başvurdukları yolu denemeye karar verdiler: Araştırma, soruşturma komisyonları, mahkemeler vb yollarla sorunu zamana yayarak unutmaya bırakmak.

Demek ki, katliamın soruşturulmasını, bunun için komisyonlar kurulmasını, işin mahkemelere dökülmesini istemek; oradan çıkacak bir “adalet” beklentisini yaratmak, egemen sınıfın, devletin değirmenine su taşımaktan başka anlama gelmeyecek. Böyle bir şey hükümete, devlete, egemen sınıfa kapıldıkları dehşet, korku ve panik durumlarını yatıştırmak için gereken zamanı kazandırmaktan başka işe yaramaz.

Devlet ve hükümet, Uludere katliamıyla attıkları adımın kendileri açısından nasıl yıkıcı sonuçlara yol açtığını ürpertiyle fark ettiler. Döktükleri kanın kendilerini boğacağını korku dolu gözlerle gördüler. Çünkü katliamın Kürt halkında yarattığı yıkıcı öfke, burjuva düzenden kopuş duygusu bir devrimin güçlü haberci işaretleriydi.

Kuşatma Altında Devrimle Boğuşmak

Devlet ve hükümetin düzeni tahkim etmek, devrimi önlemek, Kürt halkının özgürlük savaşını bastırmak için attıkları her adım devrimi geliştiriyor. Faşist devlet, hükümetin izlediği politikaların da yardımlarıyla(!) dört bir yandan kuşatılmış durumda. Dahası, burjuva basın, televizyonların, benzeri propaganda araçlarının öne sürdüğünün, topluma egemen kılmaya çalıştıkları düşüncenin aksine, giderek itibar kaybediyor.

Türkiye’yi Suriye üzerine salan emperyalist devletlerin başında Fransa geliyordu. Ancak, ülkesinde “Ermeni soykırımı yoktur” demeyi yasaklayan da aynı Fransa oldu. Türk hükümetinin ve devletin buna tepkisi yaygara koparmak oldu. Daha ötesini yapamazdı. Emperyalizme bağımlılık ilişkisi buna izin vermezdi. Türkiye, geri çektiği Büyükelçisini bile bir ay içinde gerisin geri Fransa’ya göndermek zorunda kaldı.

Hükümete ve devlete indirilen bu darbeyi hiç beklemedikleri yerden, Cezayir’den

Elbette “eylem her şeydir, sonal amaç hiçbir şey” düşüncesi ya da politikasının Leninist düşünceyle, Leninist politikayla uzaktan yakından alakası yok, olamaz da. Aksine şimdi sonal amacı, yani politik iktidarın bir devrimle fethi amacını en başa koymak ve bütün eylemleri kurtuluşa giden bu ilk amaca bağlamak yaşamsal önemdedir.

ÖNCÜ İŞARETLERİ

yedikleri darbe izledi. Fransa'yı Cezayir'de işlediği suçlarla sıkıştırılmaya çalışan Türk hükümetine yanıt Fransa'dan değil, Cezayir'den geldi. Cezayir, en nihayetinde, Türkiye'yi "benim kanım üzerinden politika yapma" diye uyararak duruma kaldı. Azardan beter bu uyarının bir devlet için son derece aşağılayıcı olduğundan şüphe yok.

Türk hükümeti ve devlet, devrimi önlemek için emperyalist çıkarların Ortadoğu'daki, hatta dünyadaki çıkarlarının koçbaşılığına soyununca bu çıkarların ve ilişkilerin neden olduğu tüm çelişkilere, çatışmalara, olumsuzluklara muhatap olmak, onlardan doğrudan ve birinci dereceden etkilenmek durumunda kalıyor.

Bunun son örneğini Irak'ta gördük. Suriye'de emperyalist çıkarların koçbaşılığına soyunan Türkiye, bu misyonu yerine getirebilmek için Şii ve Alevi toplumlarını hedef alınca önce İran'ın, arkasından Irak'taki Şii ağırlıklı hükümetin düşmanlığını üzerine çekti.

Ama iş bununla bitmedi. Aynı emperyalist çıkarlar nedeni ile Irak'ın Şii ve Sünni işbirlikçileri birbirlerine düşünce ve Şii tarafı Türkiye'nin desteklediği Sünni tarafı tasfiye etmeye başlayınca Türkiye'nin Irak'taki etkisi de neredeyse sıfırlandı.

Böylece Türkiye, güneyde Suriye-Irak, doğuda İran, kuzeydoğu ve kuzeyden de Rusya tarafından kuşatılmış oldu. İşte devrimi önlemek ve Kürt halkının özgürlük savaşını bitirmek için emperyalistlere sarılmanın Türkiye'yi dış politika alanında getirdiği nokta bu.

Düzen Sallanıyor

Burjuva düzenin dışarıda böyle bir kuşatma altında olması ve sürekli itibar kaybetmesi, hiç kuşku yok, devrimin lehine, devrimi geliştiren bir durumdur. Devlet ve hükümetin içine düştüğü bu durumdan devrim için yararlanmak yerine hayıflanmak, ancak bir sosyal şovenistin işi olabilir.

Bölgede ve hatta dünyada bir savaşın ısıtılmakta olduğunu, bu savaşın çıkıp çıkmayacağından bağımsız olarak, büyük bir kesinlikle söyleyebiliriz. Ortadoğu ve dün-

yanın daha pek çok bölgesinde topyekûn bir savaşın hazırlığını gösteren sayısız işaret ve kanıt var.

Fidel Castro'nun sözleriyle söylersek, "dünya acımasızca mahvedici bir savaşa doğru sürükleniyor." Bu savaş hazırlığı ne kadar gerçek ise, hazırlığı yapılan savaşın odak noktasının Ortadoğu olması da o kadar kesindir. Basra Körfezi'nde ABD ile İran arasında tırmanan güç gösterileri, tatbikatlar, askeri yığınak bu öngörünün somut kanıtıdır.

Bu gelişmelerden dolayı dünyanın gözü Ortadoğu'da ise Ortadoğu'nun gözü de Türkiye'nin üzerinde. Çünkü Ortadoğu'da emperyalist çıkarların, emperyalist politikaların -Irak'ı saymaz isek- tek koçbaşı Türkiye'dir. Tam da bu nedenle, savaşın patlak verip vermeyeceğinden bağımsız olarak, salt savaş hazırlıkları bile Türkiye üzerinde bir savaş kadar yıkıcı etkilerini göstermeye başladı. Kanıt: Rusya, İran ve Suriye'nin füzelerinin şimdiden Türkiye'ye doğru çevrilmiş olmasıdır. Kanıt: Türkiye'nin Ortadoğu'ya yaptığı ihracatın büyük düşüş göstermesi ve dahası, emperyalistlerin Türkiye üzerinde İran'la ticaretini kısması için büyük baskı yapmaları.

Devlet ve hükümetin pembe tablo propagandaları kimseyi kandırmamalı, kimseyi aldatmamalı. Onların yaptığı -şayet kendi söylediklerine kendileri de inanıyorsa- mezarlardan geçerken ıslık çalmaktır. Ama onların söylediklerine kendilerinin de inandığını düşünmemiz için ortada bir neden yok. Öyleyse Hitler'in propaganda mekanizmasına rahmet okutacak bir yalan propaganda organizasyonu karşı karşıya olduğumuzu bilmeliyiz.

Ömrü dolmuş bir toplumsal düzen ne kara propaganda yoluyla ne de zor yoluyla uzun süre ayakta durabilir. Hitler nasıl duramadıysa bunlar da duramazlar.

Ekonomik ve politik kriz şimdi bir de savaş hazırlıklarının yıkıcı etkileriyle birleşiyor. Bu koşullarda öncü devrimci işçiler ve örgütlü devrimci güçler açısından sorun, "ne yapmalı" sorusuna doğru yanıt verebilmektir. Leninist Parti bu sorunun yanıtını çok öncesinden ve büyük açıklıkla vermiş

bulunuyor: Bu koşullardan bir devrim için, iktidarın fethi için yararlanmalı.

Uludere katliamından Türkiye'nin komşuları tarafından açıkça tehdit edilmesine kadar bütün bir tablo devrim için koşulların büyük bir hızla olgunlaştığını gösteriyor. İşte bu koşullarda devrimci komünist olmak bütün gücünü devrimci eyleme, emekçi sınıfların, gençliğin, devrimin tüm toplumsal ordusunun harekete geçirilmesi için harcamayı gerektirir.

Elbette "eylem her şeydir, sonal amaç hiçbir şey" düşüncesi ya da politikasının Leninist düşünceyle, Leninist politikayla uzaktan yakından alakası yok, olamaz da. Aksine şimdi sonal amacı, yani politik iktidarın bir devrimle fethi amacını en başa koymak ve bütün eylemleri kurtuluşa giden bu ilk amaca bağlamak yaşamsal önemdedir.

Bu anlamda, Kürt halkına ve Türkiye emekçi sınıflarına durmadan ve bıkmıp usanmadan iktidar hedefini göstermek, bu hedefi onların önüne koymak, tüm eylemlerde politik iktidarın bir devrimle fethinin önemine ve kaçınılmazlığına vurgu yapmak, "Bütün İktidar Emegin Olacak", "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar Emegin Olacak" şiarlarını Kürt halkına ve emekçi sınıflara götürmek; bir devrimin başlangıcının ilk ve mutlak işareti olan zindanların yıkılması gerektiği bilinç ve hedefini öne çıkarmak gerekiyor.

Kürt halkı büyük bir ayaklanma halinde. Uludere katliamı bu ayaklanma durumunu pekiştirdi ve en ücra köşelere kadar taşıdı. Ne yazık ki, Kürt halkı bu büyük devrimci enerjiye rağmen iktidarın ele geçirilmesi hedefinden yoksun olduğu için daha ileri gidemiyor. Benzer durumu Türkiye emekçi sınıfları için de söylemeliyiz.

Tüm bunlardan çıkan sonuç, Kürt halkına olsun Türkiye emekçi sınıflarına olsun devrimci hedefleri, devrimci amaçları götürme; sayısız devrimci eylemi tek bir nehirden birleştirip iktidara akmasını sağlama görevinin Leninistlerin omuzlarında olduğudur.

Leninistler bu tarihi görevi başaracaklar! □

Mehmetçik Lisesi Öğrencileri: “Katliamı Kınıyoruz”



Sarıgazi Mehmetçik Lisesi öğrencileri, Devletin Roboski’de 36 sivil katletmesini protesto etmek için basın açıklaması gerçekleştirdi.

3 Ocak günü Demokrasi Caddesi üzerinde toplanan öğrenciler Sarıgazi Merkez’e kadar bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüş sırasında sık sık “Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz”, “Bijı Bıratıya Gelan” sloganları atan öğrenciler “Şırnak Son Değil Katliama Sessiz Kalma” yazılı pankartı taşıdılar.

Basın açıklamasını yapan bir Mehmetçik Lisesi öğrencisi, devletin katliam dosyasına bir yenisini daha eklediğini ve F-16’ların bu sefer sivilleri hedef aldığını belirtti. AKP hükümetinin Kürt sorununda barışçıl bir çözüm aramadığını belirtti ve “AKP’nin ileri demokrasisi ve açılım politikasının, bombalı bir katliam olduğunu gördük” dedi.

Demokratik kitle örgütleri ve sivil toplum örgütlerine de çağrı yapan öğrenciler, “Başta sivil toplum örgütleri ve demokratik kitle örgütlerini bu katliamı lanetlemeye çağırıyoruz” dediler.□

ODTÜ’de Uludere Protestosu



3 Ocak tarihinde ODTÜ’de üniversiteli öğrenciler, Uludere’de gerçekleşen katliamı protesto etmek için yürüyüş düzenlediler.

Öğle saatlerinde Hazırlık Binasının önünde toplanan öğrenciler, yürüyüşe geçerek Yemekhane’ye giderek eylemin duyurusunu yaptılar. Öğrenciler bu katliama sessiz kalmayacaklarını söyleyerek, bunu protesto etmek için, ODTÜ sınırları içerisinde bulunan ve Kürt halkına atılan silahların-bombaların geliştirildiği Aselsan’a doğru yürüyüşe geçtiler.

Yürüyüş sırasında “Yaşasın Halkların Kardeşliği”, “Bijı Bıratıya Gelan”, “Kürdistan Faşizme Mezar Olacak”, “Uludere’yi Unutmayacağız” sloganları atıldı. Aselsan önüne gelindiğinde yapılan basın açıklamasında, Kürt halkına yapılan bu saldırının kabul edilemeyeceği, bunun kaza değil bir katliam olduğu vurgulandı. Daha sonra öldürülen Kürt vatandaşların temsili olarak taşınan bir kara tabut, Aselsan’ın içine bırakıldı. Ardında Recep Tayyip Erdoğan, genelkurmay başkanı Necdet Özel, Fetullah Gülen ve Hüseyin Çelik’in fotoğrafları yakıldı.

Kürtçe ve Türkçe marşların okunmasıyla eylem sona erdi.□

Uludere Katliamına Öfke Dinmiyor!



Halkların Demokratik Kongresi Taksim’de Uludere’de TSK’nın hava saldırısında öldürülen 35 kişi için protesto eylemi gerçekleştirdi.

7 Ocak günü saat 13.00’da Taksim Tramvay durağında toplanan ikiyüzü aşkın kişi ellerinde “Zulme Boyun Eğmeyeceğiz”, “Gözaltılara Son, Tüm Siyasi Tutsaklar Serbest Bırakılsın” gibi çeşitli dövizler taşıdı. Sık sık

“Katil Devlet Hesap Verecek”, “Kaza Değil, Bu Bir Katliam” sloganları atıldı.

Halkların Demokratik Kongresi adına konuşmalarda bulunan Mersin Milletvekili Erturul Kürkçü, “HDK’nın başlattığı kampanya ile Uludere katliamını Türkiye’nin her tarafında protesto gösterilerimiz olacaktır, bu bizim ilk eylemimizdir. Bu katliamı onlara unutturmayacağız” dedi.

Kürkçü, “Biz bir kar topunun büyüyerek bir çığ haline gelmesi gibi hükümeti önümüze katıp yuvarlayacağız ve ondan yaptıklarının hesabını soracağız” diyerek konuşmasını bitirdi.

Ardından BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel; “Biz biliyoruz ki vicdanlılar vicdansızlardan daha çok, halkların kardeşliğini isteyenler katliamcılardan daha çok. Onlar bu ülkeyi tek tipleştirmeye karar vermiş biz ise bu ülkeyi renklendirmeye, halkların bahçesine çe-

virme karar verdik. Tarih zulmedenleri de yazar ama asıl olarak direnenler tarihe yazılır. Tarihte hep direnenler kazandı.”

“Bizler; o bölgede yaşayanlar olarak her şeyi biliyoruz. Orada bir katliam yaşandı. Eğer hükümetin biraz gruru varsa istifa etmelidir.” diyen Tuncel, hükümetin bunun yerine yeni katliamlar hazırlanmak için yeni savaş konsepti kurma çabasında olduğunu söyledi.

KESK Genel Başkanı Lami Özgen; katliamların aydınlatılması için emek ve demokratik kitle örgütlerini mücadele etmeye çağırdı.

Levent Tüzel, “Emeği ve onuru ile yaşamak isteyen herkes, devlet terörüne, baskı ve yasaklara karşı birleşmeli, mücadele etmelidir” dedi

Yapılan konuşmalardan sonra her hafta aynı yerde eylemlerin devam edeceği vurgulandı.□

Rusya Seçimleri

Burjuvazinin Korkusu

Rusya’da seçimler bitti ama bütün kapitalist ülkelerin seçimlerinden sonra görmeye alıştığımız manzara burada da karşımıza çıktı. Pek “demokratik” olduklarını iddia eden burjuvaların seçim hileleri, seçimlere yapılan itirazlar, sonuçları tanımama açıklamaları aldı başını gitti.

Hatırlatma babında söyleyelim, gösterilerin ardı arkası kesilmiş değil ve ne yöne doğru evrilecekleri; iktidarı ellerinde tutanlar bu eylemleri bastırabilecekler mi yoksa eylemler giderek bir ayaklanmaya mı dönüşecek, henüz belli değil.

Ama bir şey belli: Seçimler, pek çok kapitalist ülkede olduğu gibi, hileli ve şaibeli. Kendilerini “demokratik” diye yutturan bu ülkelerde halkın iradesi hiçbir şeydir, para ve sermaye sınıfının onay verdiği partilerin iktidara taşınması her şeydir.

Başka bir ifadeyle söylersek, bu tür ülkelerde düzenlenen seçimler, egemen sınıfa da sınıfların gereksinim duydukları partileri iktidara getirmek için düzenledikleri bir tiyatrodan başka bir şey değildir. Burada halkın sandık başına götürülmesi, figüranların film setine götürülmesinden ne bir eksik ne bir fazladır.

İlk ortaya çıkış döneminde işçi sınıfının ve diğer emekçilerin olgunluk derecesini ölçmeye yarayan “genel oy sistemi” burjuvazinin elinde büyük ölçüde işte bu duruma getirilmiştir.

“Büyük ölçüde” durum budur ama bu, sermaye sınıfının ve devletlerin her şeye hâkim oldukları, halkın iradesinin yansımaları tümünden ve mutlak biçimde engellenebildikleri, isteklerini, eğilimlerini, olgunluk derecelerini mutlak biçimde saklayabildikleri anlamına gelmiyor.

Rusya seçimleri buna örnek oldu. Kameralarla tespit edilen tüm hile ve oyunlara, komünist propagandaya getirdikleri tüm yasaklara ve paranın gücüne karşın Rusya halkları eğilimlerini belli etti: Komünizme özlüm...

Rusya seçimleri sonrasında Putin-Medvedev ikilisinin anti-komünist partisi, hile-hurda yöntemleriyle Duma’da çoğunluğu sağlayacak oy miktarını sandıktan çıkardılar ama Rusya halkları da Komünist Partiye

verdiği oylarla Sovyetler Birliği’ne duydukları özlemi ortaya koyma fırsatını kaçırmadılar.

Bu, dünya burjuvazisinin beklemediği bir durumdu. En şaşkınları da “bizim” burjuvalar oldu. TRT spikeri Rusya’daki muhabirine soruyor: “*Komünist Partinin bu kadar oy alması ne anlama geliyor?*” diye. Muhabir, spikerin şahsında aslında Türk burjuvazisini rahatlamaya çalışırken şöyle saçmıyor: “*Halkın Komünist Partiye yüksek oy verdiği doğru ama merak etmeyin bu komünistler eski bildiğiniz komünistlerden değil!*”

Muhabir, efendilerini rahatlatmak is-

münist Partisi’ne oy verirken o partinin programında yazılı olanları değil, kendi özlümlemlerini, isteklerini, eğilimlerini okuyordu.

Dünya burjuvazisinin ve “bizim” burjuvazinin RKP’nin oylarının artmasından duydukları korkunun kaynağı işte budur. Rusya halkları sosyalizme, “eskiye” büyük bir özlem duyuyorlar. Rusya’nın anti-komünist karşı devrimcilerinin başarı şansları olmadığını yirmi yıl önce söylediğimizde işte bu günlere işaret ediyorduk.

Dünya tarihi komünizme akarken anti-komünistlerin aşılması bir toplumsal sistemi geri getirme çabalarında başarı şansları ne olabilirdi ki? Hiçbir şansları yoktu; ol-



terken tıpkı efendileri gibi kendisinin de dar kafalıktan muzdarip olduğunu farkında olmadan ortaya sermiş oluyor. Evet, Rusya halklarının oy verdiği “komünistler” burjuvaların “bildiği” komünistlerden değil. Bu doğru! Ama her dar kafalı burjuva gibi, dar kafalı uşakların da akıl edemediği, düşünme yeteneğinden yoksun olduğu şey, halkların oylarının şimdiki Rus “komünistleri”ne değil, komünizme işaret ettiği.

Rusya işçi sınıfı ve emekçi halkları komünistten çok sosyal demokratlara benzeyen şimdinin Rus komünistlerine oy verirken, gerçekte o partinin programına değil, gerçek komünist programa oy veriyordu. Rusya emekçi halkları Rusya Ko-

madığını şimdi daha net, pratik yaşamın içinde görebiliyoruz. Dün teorik olarak görebildiklerimizi bu gün pratik olarak görebiliyoruz. Öyleyse bir kez daha: Teori gridir, yaşam ağacı yeşildir.

Dünyada bir devrim süreci yaşanırken Rusya’nın bu süreçten bağışık kalması düşünülemez. Aksine, yetmiş yıl boyunca sosyalizmi yaşamış, sosyalizmin tüm meyvelerini tatmış halkların bu süreçte en önde yürümeleri beklenmelidir. Son seçim sonuçları ve akabinde Kazakistan’daki ayaklanma böyle bir gelişmenin işaretlerini veriyor.

Dünya burjuvazisi ne kadar korksa yeridir! □

“Devrimci, Sosyalist ve Özgür Basın ile Dayanışma Sürececek”

20 Aralık sabahı “KCK operasyonu” adı altında DİHA, Özgür Gündem, Fırat Dağıtım, Etkin Haber Ajansı, Gün Matbaası, Etik Ajans ve çalışanların evlerine yapılan baskınlarda gözaltına alınan 48 gazeteciden 36’sı tutuklandı.

Kürt basını ve Özgür Gündem Gazetesi’ne yapılan saldırı ve tutuklamaları protesto etmek ve suçlamaların hiçbir hukuki dayanağının bulunmadığını kamuoyuna açıklamak üzere 28 Aralık 2011 Çarşamba günü İHD İstanbul Şubesi’nde saat 11.00’de bir basın toplantısı gerçekleştirildi.

Basın toplantısına Özgür Gündem Gazetesi’nden Şerafettin Sürmeli, Av. Özcan Kılıç, ETHA muhabiri Arzu Demir, Av. Sema Taşgan katılarak operasyon ve sorgu sürecinde meslekleri gereği yaptıkları haber ve görüşmelerin suç unsuru sayılması ve Kürt basınına yapılan saldırıya değindiler.

İlk olarak Etkin Ajans çalışanı Arzu Demir, baskınlardan hemen ardından bir araya gelerek basın açıklaması, yürüyüş ve “Özgür Basın İçin Nöbetçiyiz” eylemi gerçekleştiren DİHA, Özgür Gündem Gazetesi, Etkin Haber Ajansı, Atılım Gazetesi, Mücadele Birliği Dergisi, Kızılbayrak, Emegün Dünyası Gazetesi, Sendika.Org, Özgür Gelecek, Alinteri, Yarın Gazetesi, Özgür Radyo, Halkın Günlüğü çalışanlarına teşekkür ederken, bu dayanışmanın, Kürt basınına, devrimci sosyalist basına yapılan saldırılar karşısında sessiz kalınmayacağını ifade etti.

Av.Özcan Kılıç ise burjuva basında yer alan haberlerden operasyonun olacağını anladıklarını, gözaltına alınan ve tutuklanan gazetecilerin işlerini buna rağmen devam ettirdiklerini, hepsinin ya işyerlerinden ya da evlerinden alındığını, gazetecilerin herhangi bir nedenle aranır durumda olmadıklarını dikkat çekti.

Gözaltına alınıp serbest bırakılan Fırat Dağıtım çalışanı Şerafettin Sürmeli ise, “PKK” ve “KCK” operasyonları kapsamında gözaltına alındıklarını, ama sorguda kendisine dağıtım şirketine, dağıtım işlerine ve çalışanlarına ilişkin sorular sorulduğunu aktardı. Örgüt üyeliği suçla-



masına ilişkin hiç soru sorulmamış olduğunu vurgulayan Sürmeli, amacın korkutmak ve gözdağı vermek amaçlı olduğunu belirtti.

Arzu Demir; gözaltında buldukları süreçte, emniyetteki tutuma ilişkin “anket” adı altında kişilerin mesleki, özel ve sosyal yaşamlarına dönük sorular sorulduğunu ve bu anketi cevaplamayı reddettiklerini ifade etti.

Zaman, Star, Sabah gibi gazetelerde yer alan “Bunlar gazeteci değil terörist”, “KCK’nın basın ayağına operasyon” gibi ifadelerin yayınlandığı hatırlatılarak bu gazetelerde yer alan yazılar teşhir edildi ve bu haberler hakkında suç duyurusunda bulunulacağı belirtildi. Basın toplantısına Pınar Sağ ve Mehmet Esatoğlu gelerek destek verdiler.

Gazetecilerin Tutuklanmasına İtiraz Eylemi

29 Aralık günü “KCK operasyonu” adıyla yapılan baskınlarda gözaltına alınan ve sonrasında tutuklanan, Dicle Haber Ajansı, Özgür Gündem Gazetesi, Fırat Dağıtım, Etik Ajans çalışanlarının serbest bırakılması için avukatlar tarafından itirazda bulunuldu. Beşiktaş Adliyesi’ne yapılan itiraz sırasında yapılan basın açıklamasına destek vermek için devrimci sosyalist basın çalışanları, Özgür Gündem çalışanları ve milletvekilleri katıldılar. Tu-

tuklanan gazetecilerin resimlerinin yer aldığı “Özgür Basın Susturulamaz” pankartı açılan eylemde açıklamayı Av. Emine Şeker Okudu.

Basın emekçilerinin yaptıkları iş nedeniyle sorgulandıklarını ifade eden Şeker, çalışmalarında haber aktarımı yapmalarının, yurtdışına çıkmalarının, kısacası gazetecilik görevleri gereği olarak, ötekilerin, ezilenlerin, ülkenin gerçeklerini yazdıkları için tutuklandıklarını belirtti.

Operasyonların hükümet talimatıyla gerçekleştiğini, iktidara geldiğinden beri hükümetin basın üzerinde tahakküm oluşturup özgür basının susturulmaya çalışıldığını susmayanları ise emri altındaki özel yetkili savcılara talimat verip susturmaya çalışıldığını ifaden Şeker, özgür basın emekçilerinin derhal serbest bırakılmasını talep etti.

Eyleme BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel, Ağrı Milletvekili Halil Aksoy, Mardin Milletvekili Erol Dora ve Bitlis Milletvekili Hüsamettin Zenderlioğlu da gelerek destek verdi.

Sebahat Tuncel, gazetecilerin tutuklanmasının “siyasi soykırım operasyonları”nın bir parçası olduğunu, Kürt sorunu çözülmeyeceği sürece de hem askeri operasyonların, hem de siyasi operasyonların devam edeceğinin görüldüğünü belirterek tutuklanan gazetecilerin derhal özgürlüklerine kavuşturulmasını istedi. □

Maltepe Belediyesi İşçileri Eylemde

Maltepe Belediyesinde park bahçe işlerinde çalışan işçilerden 2 işçi işten çıkarıldı. İşçiler Belediye Başkanlığı binası önünde eyleme geçince 110'a yakın işçiye "işe bir ay ara veriyoruz, biz sizi çağıracağız" denilmiş. İşçiler bu durumu, işçiler arasındaki mücadeleyi kırma girişimi olarak nitelendiriyorlar.

Maltepe Belediyesi Başkanlığı binasına geldiğimizde iki yolun ortasındaki kaldırımda duran işçiler etrafa "Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni", "Direne Direne Kazanacağız" pankartları ve işçilerinin taleplerini içeren bir pankart asmışlardı.

En çok dikkat çekici olan CHP genel başkanı Kemal Kılıçda-roğlu'nun sözü olan "21 yüzyılın kölelik düzeni taşeron sistemidir" yazılı pankartının asılmış olmasıydı. Maltepe Belediyesi bilindiği gibi CHP'nin belediyesi, işçiler bu duruma "kendine sosyal demokrat diyen bir parti ancak, buradan soslu demokrat olduğu anlaşılıyor" diyorlar.

13 gündür, soğuğa rağmen Belediyenin önünde eylemde olan işçilerden işten çıkartılmış bir işçiyle sohbet etmek için yanımdaki işçilere soruyorum, "siz işten çıkartılan işçilerden misiniz?", "hayır" diyor birisi, "arkadaşlarımızı destekliyoruz". Diğerine soruyorum, "hayır" diyor; bir kaç işçiye daha soruyorum, hepsi "hayır" diyor; iyice şaşırıyorum, "peki" diyorum, "siz burada mı çalışıyorsunuz?", "Evet" diyorlar.

Kafam iyice karışıyor; kendimce düşünmeye başlıyorum, eğer bu işçiler burada çalışıyorlarsa bu saatte iş başında olmaları gerekir, nasıl burada durabilirler? Dayanamayıp soruyorum: "eğer çalışıyorsanız nasıl buradasınız iş başında olmanız gerekmez mi?" işçilerden biri "evet öyle olması gerekirdi" diyor, "ama bizim taşeron İMKA şirketimiz bize 1 ay tatil izni verdi". Durumu anlıyorum, işçiler gelişen süreci şöyle anlatmaya başlıyorlar: "Burada 6-7 aylık bir işçi örgütlenmesi çalışmamız var, üst üst toplantılar yaptık, komitemizi seçtik, çalıştığımız yerin çalışma koşullarının değişmesi için mücadele etme kararı aldık, listemizi çıkardık, o aralar Genel İş sendikasıyla görüştük, bize 'siz şimdi üye olun talepleriniz için meydana çıkarız ondan sonra işten atılanlar olur, ondan sonra bakarız, siz şimdi üye olun'diyorlardı, biz de kendi aramızda değerlendirdik. 'öyle saçma bir görüş olur mu? 'Siz üye olun sonra biz bakarız' der mi bir sendika?

Biz de sendikaya üye olmadık, güvenmedik sendikaya, kendi aramızda komite seçtik, bunu kendi aramızda 120'ye yakın işçiyle bir demokratik oylamada yaptık. İşçiler 7 kişiden oluşan bir komite seçtiler, o komiteyle çalışmalarımızı sürdürdük. İşçi arkadaşlarımızla taleplerimizi hayata geçirmek için örgütlenme ve mücadelemizi sürdürürken 2 işçi arkadaşımız işten çıkartıldı. 2 arkadaşımız işten çıkarılmadan önce işten çıkarma olabileceğini düşünerek durumu değerlendirmiştik ve arkadaşlarımıza sahip çıkacaktık. 2 arkadaşımız işten çıkarıldıktan sonra, eyleme başlandı ve işçilerin büyük bir kısmı gelmemişti, şaşırmıştık, sonra anladık ki belediyenin amirleri, yöneticileri boş durmamış, diğer işçilere 'sizi işten atmadık şimdi dinlenin biz sizi çağıracağız, eyleme gitmeyin, eğer eyleme katılırsanız sizi hayata işe geri almayız' diyerek korku psikolojisi yaratmışlardı. İşten çıkarma olmadan bir kaç gün önce burada bir basın açıklaması yaptığımızda 200'e yakın işçi vardı. Polis de bile-rek buraya çevik kuvvet, polis araçlarını yığmıştı; o da etki etmiş olabilir. Diğer arkadaşlarımızı böyle bir korku yaratarak kandırdılar:



Yalan söyleyerek... Ama biz diğer arkadaşlarımıza kaç defa anlatmıştık; demek ki onların özlerine inememişiz, korkuyla ne kadar yaşayabileceklerini, her gün işten atılma korkusu, iş kazası korkusu, bir kere işçiler korkunun üstüne gidebilmeli; bunu diğer arkadaşlarımıza öğretmedik eksiliğimiz bu, ama onlar burada duran işçilerin kararlılığıyla etkinlenecekler, 'demek ki oluyormuş' diyecekler. Buradaki işçilerin kazanmaktan başka bir şansı yok ki! Kazanacağız, kesin kazanacağız" diye anlatıyorlar yaşadıklarını.

İşçiler taleplerini şöyle sıraladı:

- Atılan işçiler işe geri alınsın.
- İşten atılmalara son verilsin, İş güvencesi sağlansın.
- Güvencesiz çalışmaya ve taşeron uygulamasına son verilmeli, meclis bünyesindeki siyasi partiler bu sorunun çözümünde önerge versin.
- Taşeron işçilerin insanca yaşamaya dahi yetmeyen maaşları, belediyede aynı işi yapan kadrolu ve sendikalı işçilerin maaşlarına ve diğer ek sosyal haklarına eşitlensin.
- Gerçekte tüm işçilerin alımına ve çıkarılmasına karar veren, üst işveren Maltepe Belediyesi'dir. Tüm taşeron işçiler belirsiz iş sözleşmesiyle çalıştırılsın ve aynı zamanda kıdem ve ihbar tazminatlarının ödenmesi Maltepe Belediyesi'nin güvencesine alınsın.
- Belediyede taşeron işçilerle aynı işi yapan kadrolu ve sendikalı işçilerin çalışma saatleri gibi taşeron işçilerin de çalışma saatleri 40 saate indirilsin ve Cumartesi günü çalışmasına derhal son verilsin.
- Cumartesi günü çalışmasına devam edilirse, bu çalışmalar 4857 Sayılı Kanun gereğince de fazla mesai ücreti olarak taşeron işçilere ödensin.
- Belediyede taşeron işçilerle aynı işi yapan kadrolu ve sendikalı işçilerin almış oldukları sosyal yardımlar gibi taşeron işçilerine de tüm sosyal yardımlar (ikramiye, aile, çocuk, yakacak ve giyim yardımı) yapılsın.
- Tüm taşeron işçilere sendikal örgütlenme hakkı verilsin.

Maltepe Belediyesi taşeron işçileri Cumartesi günü saat 13.00'da Taksim Tramvay Durağı'ndan Şişhane'de bulunan CHP İl binasına yürüyüş düzenleyerek, taleplerinin hayata geçirilmesini isteyeceklerini de sözlerine eklediler. □

Deri İşçilerine Polis Saldırdı; 16 Gözaltı!



Bolu Gerede İlçesi'nde yaklaşık 3 bin 500 işçinin çalıştığı Deri Organize Sanayi'de çalışan işçiler 4 Ocak günü sabah saatlerinde fabrikalarının önünde toplanan işçiler ağır çalışma koşullarını protesto ettiler.

Sigortasız, güvencesiz, az maaş alan işçiler "Patron kalles işçi kardeş", "Başkan istifa" ve "Yuh" sloganları attı.

Gerede İlçe Emniyet Müdürü Metin Şenol, işçileri izinsiz gösteri yaptıklarını belirterek dağılmalarını istedi. Bunun üzerine işçiler toplu halde fabrikaların içerisinde yürüyüşe geçti. Polis ekiplerinin müdahale edeceğini söylemesi üzerine işçiler bu kez de fabrikaların bulunduğu alanın dışına çıkarak jandarma bölgesine geçti. Polis ekiplerinin peşini bıraktığı işçiler dağlık alanda yaklaşık yarım saat beklediler. Fabrikaların bulunduğu alana tekrar geri dönüşe geçen işçiler polis ekiplerinin yola barikat kurduğunu görünce bu kez dağlık alandan kent merkezine doğru yürüyüşe geçti.

Yaklaşık 4 saat polisi peşinden koşturan işçiler Gerede Belediye Binası'nın önünde "Başkan istifa" sloganı atmaya başladılar. Belediyenin önünde işçilere polis, gaz ve jopla saldırdı. Bazı işçilere polisin jopla kafalarına vurmaası dikkat çekti. Polisin biber gazı ve copla müdahale sırasında 16 işçi gözaltına alındı. Olayın ardından arkadaşlarının serbest bırakılmasını isteyen işçiler İlçe Emniyet Müdürlüğü önünde toplandı. Polisin saldırısını ve gözaltına alınan arkadaşlarını istediler. □

KESK

Milletvekili Emeklilik Maaşını Protesto Etti



21 Aralık Çarşamba günü mecliste gece yarısı düzenlenen oturumda vatandaşlara yazılan ilaç reçetesinden "katkı payı" adı altında ücret alınmasını düzenleyen yasaya son anda eklenen madde ile milletvekili emeklilik maaşlarının %100'e varan oranda artırılması, ülkenin bir çok yerinde düzenlenen eylemlerle protesto edildi.

27 Aralık günü Ankara'da sağlık emekçilerinin Kızılay Meydanı'ndan Meclise yürümek istemesi, polis tarafından sert bir şekilde engellenmişti. Polis, emekçilere gazla saldırmış, bir çok emekçi yaralanmış ve gözaltına alınmıştı.

İstanbul'da da KESK İstanbul Şubeler Platformu 28 Aralık günü Taksim Tramvay durağında gerçekleştirdikleri basın açıklamasıyla bu kararı protesto ettiler. Saat 19.00'da toplanan kamu emekçileri "Memura %3 vekile %63, Vekile Kıyak, Emekçiye Dayak" pankartını açtılar.

Basın açıklamasını yapan KESK Dönem Sözcüsü Barış Uluocak, "2012 bütçe planlamasına göre kamu çalışanlarının maaşlarına yapılması planlanan zam %3 iken milletvekili danışmanlarının maaşları %170 artırılarak 2.000 TL'den 5.400TL'ye çıkarılmıştır" diyerek yapılan zamları dile getirdi. Uluocak sözlerini "Bizler herkes için parasız ve nitelikli kamu hizmetini savunan kamu emekçileri olarak, sağlıkta katkı payının artırıldığı gün milletvekillerine kıyak emeklilik yasaasının çıkarılmasını kabul edilemez buluyoruz" diyerek tamamladı. □

AYDA 52 İŞÇİ ÖLÜYOR

Unkapanı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Müdürlüğü önünde yapılan basın açıklamasında raporu Aslı Odman okudu.

Odman, yazılı, görsel ve dijital basından derlenen rapora göre, iş kazalarının en çok İzmir, İstanbul, Erzurum, Mersin, Zonguldak, Şırnak ve Urfa'da yoğunlaştığını söyledi.

* Güvencesiz çalışmanın en görünür olduğu inşaatlarda bu ay 18 işçi öldü, 45 işçi yaralandı.

* Madenlerde sekiz ölüm, 20 yaralanma ve enerji sektöründe 7 ölüm, 7 yaralanma yaşandı.

* Ataması yapılmayan bir öğretmen yaşamına son verdi. 6 sağlık emekçisi hastanelerde şiddete maruz kaldı. 15 yaş altındaki 5 çocuk ve 16-18 yaş arasındaki 10 genç işçi çalışırken yaralandı.



Odman, 10 Şubat 2011'den beri 2'si mühendis 9 maden işçisinin cenazelerinin hala Kahramanmaraş Çöllolar Kömür Havzası'nda toprak altında olduğunu hatırlatarak maden işçilerinin sorunlarına dikkat çekti.

"Dev Maden Sen raporuna göre, 2011'de 92 madencinin öldü, 262'si yaralandı. Madenlerde yaşanan iş cinayetlerinin sebeplerinin başında; yeterli kamu deneti-

minin olmaması, aşırı kar hırsı sonucu üretim zorlamaları, taşeronlaşma, kötü çalışma koşulları, hatalı projeler ve uygulamalar gelmekte.

"Bunun sorumluları, konu ile ilgili gerekli mevzuatı hazırlamayan ve yeterli denetim mekanizmalarını oluşturmayan siyasi iktidar; her şeyin önüne kar anlayışını koyarak maden emekçilerine değer vermeyen patronlar ve denetim görevini yapmayan veya yapamayan konuyla ilgili/sorumlu kurumlar" diyen Odman, madenlerde, özelleştirme ve taşeronlaşmanın kalkması, sendikalaşmanın önündeki engellerin kaldırılması, sektörde ulusal düzeyde acil durum planı ve risk haritaları çıkarılması, saha denetimlerinin bu doğrultuda yapılmalı, iş cinayeti sorumlularının yargılanmasını talep etti. □

Elta Elektrik İşçileri Eyleme Başladı

İş cinayetleri ile ünlü Tuzla tersanelerinde, elektrik taşeron şirketlerinden Elta Elektrik'te Aralık son haftası işten atılan işçiler eyleme başladılar.

Düşük ücretlere ve hak gasplarına karşı sesini yükselten işçiler, patrona taleplerini 25 imza ile iletti. Patron da karşılık olarak önce 26 Aralık günü Zeynel Kızılaslan'ı, 1 hafta sonra da Murat Havan ve Ali Akgül'ü işten attı. Bu durumla ilgili patronla görüşmeye giden işçiler de işten atıldılar ve ödenmemiş ücretlerine de patron tarafından el konuldu.

Sömürü saltanatının karşısına dikilen işçileri, işten atarak yıldırma çalınan patronun saldırılarına karşı ELTA Elektrik işçileri, 4 Ocak günü ana firma olan RMK Tersanesi önünde direnişe başladılar.

İşçiler, konuyla ilgili bir de bildiri yayınladılar:

"Bizler, ELTA Gemi Elektrik Mühendislik şirketinde çalışmış taşeron tersane işçileriyiz. Aylarca o tersaneden bu tersaneye yoğun çalışma koşullarında çalışmamıza rağmen elimize geçen para en temel masraflarımızı dahi karşılamaktan uzaktı. Kuralsızlığın ve keyfiliğin hakim olduğu tersaneler cehenneminde sorunlarımızın çözümü için birlikte mücadele etmekten başka yolumuz yok!

Düşük ücretlere dair sorunlarımızın çözülmesi ve yol paralarımızın şehir içi ulaşım giderleri standartlarına çıkarılması için çalışan işçi arkadaşlarla imza kampanyası düzenledik. Bir yandan sefalet ücretlerine çalışırken yol parası olarak sadece 50 TL ek para veriliyor. Aldığımız maaş geçinmemize yetmezken bir de yol paralarını da kendi cebimizden karşılamak zorunda bırakılıyor. Bu sorunlara dair topladığımız imzaları şirkete geçen hafta 26 Aralık Pazartesi günü ilettiğimizde taleplerimizin karşılanabilir olduğu ve gerekeni yapacaklarını söylediler. Fakat patronların gerekenin yapılmasından kastı bir işçi arkadaşımızın işten çıkarılması oldu. Patron oyalama taktiklerini kullanırken bu hafta başı da iki işçi arkadaşımızı daha işten çıkardı.

Atılan arkadaşlarla ilgili görüşmeye gittiğimizde bu seferde 4 işçiyi daha işten attılar. Toplamda 7 işçiyi atarak haklı taleplerimizi bastırma niyeti taşıyorlar.

ELTA elektrik taşeronu üst üste aldığı işlerle palazlanırken karını artırmak için işçileri birer köleye çeviriyor. Geçmişte sosyal hakları, ikramiyeleri dahi sunanlar; bugün asgari ücrete razı olmamızı bekliyorlar. Bu sömürü saltanatına karşı en insani taleplerle çıkan işçileriyse kapı önüne koyarak susturmaya çalışıyorlar. Bizler hakkımızı aradığımız için işten atıldık. Fakat hakkımızı aramaktan vazgeçmeyeceğiz! Başta ELTA patronu olmak üzere tersaneleri bize cehennem kendilerine cennet yapmak isteyenlerin karşısında hakkımızı aramaya, emeğimizin bedelini savunmaya devam edeceğiz. Düne kadar birbirine güvenmeyen, patronun değil ustabaşının bile karşısında hakkını savunamayan ELTA işçilerine birlik olduğunda nelerin değişebileceğini gösterdik. İşten çıkarmalarda türlü ayak oyunları yapan ELTA Patronu Erkan Coşkun ihbar tazminatlarımızı gasp etmeye çalışıyor. Bizler içerideki tüm haklarımız ödeninceye kadar mücadelemizi sürdüreceğiz!

Patronların yoğun sömürü ve düşük ücret dayatmasında en büyük kozları biz işçilerin birliğinin olmamasıdır. Eğer biz işçiler patronların karşısında tek bir yumruk olarak çıkabilirsek haklarımızı alabiliriz. Birliğimize güvenerek, birliğimizi güçlendirerek kazanabiliriz. Bugün işten atma saldırılarını devreye sokanlar bizim birliğimizden korktukları için saldırıyor. Bu saldırıları bertaraf edebilmek için haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkmalıyız.

Bizler işten atılan ELTA elektrik işçileri olarak önemli olanın hakkımızı aramaktan vazgeçmemek olduğunun bilincindeyiz. Bu kavgamızda ELTA patronunun sömürü saltanatı kırılmasa da elbet bir gün işçilerin mücadelesi zafere ulaşacaktır.

**İşten Atılan
ELTA Elektrik İşçileri'**

"Billur Tuz İşçileri Yalnız Değildir"

İzmir Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Billur Tuz Fabrikası'nda 6 ay önce Tek Gıda-İş'e bağlı 2 işyeri temsilcisi işten atılmıştı. İşten çıkarmalar, 31 Aralık 2011 tarihinde taşeron firmasının işyeri ile sözleşmesi bittiği gerekçe gösterilerek 47 işçinin işine son verilmesiyle devam etti.

Bunun üzerine işten atılan işçiler, fabrika önünde eyleme başladı. Bugün eylemlerinin 4. gününde olan Billur Tuz işçileri sloganları ve halaylarıyla Çiğli Organize Sanayi Bölgesi'nde seslerini diğer işçilere duyurmaya çalışıyor. Fabrika önünde işçilerin taleplerinin yer aldığı bir-çok pankart var.

Eylemlerinin 4. gününde bizler Mücadele Birliği Platformu olarak Billur Tuz işçilerini ziyaret ettik.

Çiğli Organize Sanayi Bölgesi'nin girişinde "Billur Tuz İşçisi Yalnız Değildir / Mücadele Birliği Platformu" yazılı pankart açıldı. İşçilerle birlikte "Billur Tuz İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Zafer Savaşın İşçilerin Olacak", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak" sloganları atıldı. İşçiler alkışlar ve ıslıklarla bizleri karşıladı.

Mücadele Birliği Platformu adına bir arkadaşımız konuşma yaptı: "İşçi sınıfına bin selam olsun, selam olsun bütün dünyadaki güzellikleri yaratana, selam olsun onurlu bir gelecek için, en doğal hakkı olan sendika için mücadele eden Billur Tuz işçilerine."

Bizler Deniz Gezmişlerin yoldaşları olarak Billur Tuz işçilerinin onurlu ve haklı mücadelelerini destekliyoruz ve sahipleniyoruz. Ama biliyoruz ki işçi sınıfı başta Billur Tuz işçileri olmak üzere, bu sanayideki işçiler ve Türkiye işçi sınıfı bu mücadeleyi birlikte yürütürse, işçi sınıfının burada yürüttüğü onurlu ve haklı mücadeleye sahip çıkarsa, birlikte mücadeleyi yükseltirse, zafer sizin savaşın işçilerin emekçilerin olacaktır. Bizler bu mücadeleniz boyunca ne önünüzde ne de arkanızda her zaman yanınızda olacağız. Asla yalnız değilsiniz. Ve biz inaniyoruz ki tıpkı Bornova Sanayi bölgesinde 9 ay boyunca 282 gün Tümtis Sendikası'nın öncülüğünde eylem gerçekleştiren UPS Kargo işçileri gibi kararlı, tutarlı ve birlikte mücadelenizi örgütlü bir şekilde sürdürürseniz bu zafer sizin yani Türkiye işçi sınıfının yani dünya işçi sınıfının olacaktır. Ve burada son olarak şunu söylüyoruz, mücadelenizde sonuna kadar yanınızda olacağız. Elimizden, yüreğimizden, bilincimizden ne geliyorsa bu kavganızda her zaman yanınızda olacağız. Sizleri Deniz yoldaşların devrimci duygularıyla selamlıyoruz."

Konuşma sonunda işçilerle birlikte "Yaşasın Onurlu Mücadeleniz" sloganları atıldı. Ziyaret sırasında fabrika önünde görüştüğümüz Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkan Danışmanı Gürsel Köse patronun öne sürdüğü taşeron firmasının yalnızca paravan olduğunu, asıl nedenin "Billur Tuz işvereninin sendikal faaliyeti engelleyip, sendikası işçi çalıştırmak istemesi olduğunu" vurguladı.

İşçilerle halaylar çekilirken ayrıca sıcak sohbetler de yapıldı. Billur Tuz işçilerinde, ilk defa bir eylem yapmanın heyecanı ve coşkusu vardı. İşçilerle epey zaman geçirildikten sonra Ayışığı Sanat Merkezi'nden bir arkadaşımız Nazım Hikmet'in şiirini paylaştı işçilerle. Son olarak sloganlarımızı gür bir şekilde haykırarak tekrar görüşmek üzere işçilerin yanından ayrıldık.

Mücadele Birliği/İzmir



Beşiktaş Belediyesi'nde Taşeron İşçilerin Eylemi



Beşiktaş Belediyesi bünyesinde çalışan 178 taşeron işçiyi 31 Aralık günü işten çıkarttı. Yıllardır Beşiktaş Belediyesi'nde çalışan işçiler, iş koşullarının ağırlaşması nedeniyle çekilmez hale geldiğinde Genel İş Sendikası'na üye oldular. İşçiler Genel İş Sendikası'na üye oldukları gerekçesiyle işten çıkarıldıklarını söylüyorlar. Belediye başkanı ise herhangi bir açıklama yapmıyor.

Yine Bir CHP Belediyesi

Kılıçdaroğlu'nun "21. yüzyılın rejimi, taşeron sistemidir" sözünü iyi idrak eden belediye başkanları bir çok yerde taşeron işçi çalıştırırken, buna karşı çıkan işçileri işten atmaya devam ediyor.

Belediyenin yan şirketi gibi çalışan Beltaş Şirketi'ne bağlı olan 178 işçi, "bizleri işten çıkartarak, yerlerine MHP'li, AKP'li işçileri alıyorlar; haksızlığa ses çıkarmayacak, boyun eğecek kişileri seçiyorlar" diyerek durumu izah ettiler.

3 gündür Etiler'de bulunan Beşiktaş Belediyesi önünde çadır kuran işçiler gece gündüz eylemde. Ara ara slogan atarak, şarkı türkü ile halaya duran işçiler kazanacaklarından eminler. İşten çıkartılan Salih TAM, çıkartılan işçilerin park bahçe işçileri olduğunu söylüyor. Tam; "Bizleri sırf sendikal olduk diye işten çıkarttılar. Mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceği. Amacımız, sendikal haklarımızla işe geri alınmak" dedi.

Bir başka park bahçe işçisi Dursun; "Belediye yöneticileri, işten çıkartılan 178 işçiden bazularına 'sizi işe alacağız onlara katılmayın' diyerek eylemimizi kırmaya çalışıyorlar; o işçilere söz verdiler; onları işe aldılar sonra bir kaç gün sonra hepsini yine işten çıkarttılar. Yeni yılda Çalışma Bakanlığı'ndan bize ödenen 1

milyar ödenek olmuştu, belediye mühendislerinden bir bayan, işçilerden kartları topladı ve niçin olduğunu söylemedi. Sonra anlaşıldı ki, Çalışma Bakanlığı'ndan bize ödenen paraları almışlardı. Bunun için mahkemeye başvurduk" diyerek belediye tarafından yapılan haksızlığa dikkat çekti.



Sancaktepe Belediyesinde İki İşçi İşten Çıkartıldı

Sancaktepe Belediyesi'nde işten atılan iki işçi de yıllardır çalışan işçilerdi ve sendikalıydılar. Belediyede sendika faaliyeti yürüttüklerini söylediler. Daha yeni gelişen olayda bugün iş akitleri fesh edilmiş. Sancaktepe Belediyesi işçileri, "Sarıgazi'de yaşayan bir işçiye tahammül edemiyorlar" diyerek, Belediyenin devrimci bir mahallede yaşayan devrimci bir işçiye tahammül edemediğini anlatmaya çalışıyorlar.

Beşiktaş Belediyesi'nde Eylem Gece Gündüz Sürüyor

İşçilerin büyük çoğunluğu sabah erken saatlerde belediyenin önünde kurdukları çadırın yanında toplanıyorlar. Gece nöbeti için 20 işçinin nöbetleşerek kaldığını söyleyen işçiler, "bunu arkadaşlarımızla dönüşümlü olarak

yapıyoruz" diyorlar. Gündüzleri halkın desteğinin yoğun olduğunu, insanların bireysel destekler yaptığını, kafe, restoranların işçilerin yiyecek içecek ihtiyaçlarını karşıladıklarını söylüyorlar. Halkın tepkilerinin çok olumlu olduğunu, kitle örgütlerinin desteklerini belediklerini söylüyorlar.

İşçiler 5. Günde Kazandı!

Beşiktaş Belediyesi Beltaş firmasına bağlı park bahçe işçileri, verdikleri mücadele ile eylemlerinin 5. gününde kazandılar.

Beşiktaş Belediyesi önünde, 5 gün gece gündüz çadır kurarak eylemlerini sürdürmüş olan işçiler, 4 Ocak günü bir basın toplantısı yaptılar. Genel İş Sendikası Avrupa yakası bölge başkanlığı binasında işçiler ve sendikanın yaptığı basın toplantısında açıklama yapan 1 nolu şube başkanı Hikmet Aygün, "Beltaş'ta çalışan üyelerimizin sendikal olmak için verdikleri mücadelenin, taşeronlaşturmaya karşı önemli bir kazanım olduğunu düşünüyoruz" dedi.

Aygün, taşeronlarda örgütlenmenin ve mücadelenin, Türkiye işçi sınıfının işçi sınıfının geleceği açısından yaşamsal bir önemi olduğunu belirtti ve işe alınmayan 30 işçinin olduğunu, o işçilerin taşeron şirkete bağlı olduklarını, ama sendikaya üye olan 135 işçinin işe geri alınarak, Pazartesi günü iş başı yapabileceklerini söyledi. İşe alınmayan 30 işçi içinde "o arkadaşlarımızı ilk önce kandırarak 'işe alacağız' diyerek, bir kaç gün iş başı yaptırmış ve eylemimizden çekebilmişlerdi. Ama arkadaşlarımızı tekrar işten çıkarttılar, onlar için işe geri alınmaları konusunda mücadele edeceğiz" diyerek yaşanan süreci aktaran Aygün, emekten yana siyasi yapılara, sendikalara ve basın mensuplarına teşekkür etti. □

Ayıışığımız Üçüncü Yılında

3 yıl önce açılışını 27 Aralık 2009'da yaptığımız Antakya Ayıışığı Sanat Merkezi tüm baskılara rağmen çalışmalarını sürdürmektedir. Terörle Mücadele Şubesi yaklaşık 1 yıldır Antakya Ayıışığı Sanat Merkezi'ni baskı altına almış; Ayıışığı'nın çalışmalarını bitirmeye ve emekçi halkla olan bağlarını koparmaya çalışmışlardır. Mayıs ayından itibaren kuruma gelen tüm gençlerin ailelerine gidip, sanat merkezini bir terör yuvası olarak tanıtmaya başladılar, aileleri korkutup çocuklarını uzaklaştırmalarına sebep oldular. Çocuklarının sanat merkezine gelmesine izin veren aileleri daha sonra emniyet müdürlüğüne çağırıp adeta sorguya çekiyorlardı.

Bizleri tamamen yalnızlaştırmak, çalışmalarımızı bitirmek adına yapılan bu baskılar, son süreçte daha da artmıştır. Gelen kurs öğrencilerini, dernek üyelerini kurumdan uzaklaştırmanın ötesinde, şimdi de sanat merkezinin taşınmak için tuttuğu yerlere gidip, ev sahiplerini korkutup tehdit ediyorlar. Bu durum dört beş defa tekrarlandı. Bizler halen çalışmalarımızı sürdürebileceğimiz bir yer bulma çabamızdayız.

Türkiye'nin Suriye'ye açacağı olası bir savaşta Antakya'nın coğrafik konumunun ne kadar önemli olduğu bilinmemekte. Devlet bu noktada Antakya'yı politik anlamda yaprak kıvılcıdamayacak hale getirmeye çalışıyor. Bu yüzden oradaki halka doğru bilinci, doğru politikayı taşıyan herkesi listesine almış durumda. O listede var olan tek isim bizleriz. Ayıışığı Sanat Merkezi dışındaki tüm reformist çevreler, rahat bir biçimde çalışmalarını insanlara aktarabiliyorlar.

Peki Neden Ayıışığı Sanat Merkezi?

Çünkü Ayıışığı Sanat Merkezi işçi-emekçilere ulaştı ve onlarla yeni insanı yaratmaya başladı..

Çünkü Ayıışığı Sanat Merkezi müzik grubu Saut-ıl Şems (Güneş Ezgi) ezgileri ile emekçilere acıları hüznüleri sevinçleri öfkeyi kavgayı yaşattı..

Ayıışığı Şiir ve Tiyatro atölyesi 2 Temmuz 1993'te katledilen 33 ozanı anlattı.

Halk piknikleri ve kahvaltı günleri ile komünal yaşamın örneklerini yarattı.

Öğrenci gençliğin YGS eyleminde, Tekel çadırlarında Ankara'da Antakya'da, 8 Martlarda, 1 Mayıslarda emekçi kadınların ve işçi sınıfının kavgasında yanlarında idi.

Çünkü Ayıışığı sınıfsız, sömürsüz bir dünya kurma umudu ile karanlıkta yol göstererek büyüyor gelişiyor.

Kapitalist sistemin kolluk güçleri çalışmalarımızı baltalamak için ellerinden geleni yapıyorlar. Ama şunu bilmeliler ki Ayıışığının ışığı Antakya'da yol göstermeye devam edecek. Baskılar çalışmalarımızı engelleyemeyecek. Bizler yine sınıfsız sömürsüz bir dünya kurmak için mücadele etmeye devam ediyoruz ve edeceğiz..

Bizler üçüncü yılımızı kutlamak için 30 Aralık günü dostlarımızla bir araya geldik.. Sanat Merkezi emekçilerinden bir arkadaşımız son süreci özetleyip, şimdi sanat merkezine daha fazla emek harcanması ve daha çok sahiplenilmesi gerektiğinden söz etti. Ve birlikte üretmeye çağırdı. Daha sonra dostlarımızla şiirler okuduk. Türkülerimizi, marşlarımızı söyledik. Tekrar dostlarımızla bir arada olmanın sevinciyle günü sonlandırdık...

**UMUDUMUZ KAVGADA KAVGAMIZ SANATIMIZLA!
BASKILAR BİZLERİ YILDIRAMAYACAK!**

ANTAKYA AYIŞIĞI SANAT MERKEZİ

Ayıışığı Sanat Merkezi Çalışanlarına Yönelik Saldırıları Sürüyor



6 Ocak Cuma günü saat 13.00'te İzmir İHD'de son süreçte Mücadele Birliği okurlarının ve Ayıışığı Sanat Merkezi çalışanlarının ailelerine yönelik yapılan saldırılar ve baskılarla ilgili basın toplantısı gerçekleştirildi. Basın metnini İzmir Ayıışığı Ekin Sanat Derneği başkanı İpek Kutlu okudu. Sermaye sınıfı ve onun devletinin hedefinde asıl olarak kendisine muhalefet eden güçlerin değil, önüne devrimi hedef olarak koymuş olan devrimciler bulunduğu belirtilen açıklamada Ortadoğu'da savaş hazırlıklarına soyunan, Ortadoğu halklarına karşı başını ABD'nin çektiği emperyalist metropollerde hazırlanan savaş planlarının en hevesli uygulayıcısı olarak öne fırlayan, içeride gelişen devrim mücadelesini bastırmadan tek bir adım dahi atamayacağını gören burjuvazinin açık terörist diktatörlüğün her türlüşüne başvurmadan çekinmediği ifade edildi.

Faşist diktatörlük örneklerinden birinin de Antakya ve İzmir'de yaşandığı ifade edilen açıklamada "Antakya ve İzmir'de Mücadele Birliği dergisi okurlarımızın ve Ayıışığı Sanat Merkezi çalışanlarımızın Antakya ve İzmir'de bulunan aileleri yüz yüze ya da telefonla rahatsız edilmektedir. Gerek ailelerin evlerine gidilerek, gerek telefonla aranarak aileler taciz edilmekte ve usulüne uygun(!) bir şekilde tehdit edilmektedir.

Ayrıca Antakya'da 3 senedir faaliyet gösteren Ayıışığı Sanat Merkezi, Antakya polislerinin yoğun baskısı altındadır. İlk önceleri sanat merkezine gelip giden insanları yolda durdurup, buraya gelip gitmemeleri için tehdit eden polis, işi ifrada vardiye, kurs almak için sanat merkezine gelen insanların tek tek evlerine gitmek suretiyle baskı oluşturmada, aileleri çocuklarını sanat merkezine göndermemeleri için tehdit etmektedir. Polis bununla da kalmayarak, sanat merkezinin daha yeni kiraladığı yerin sahibine giderek eğer kiralamaktan vazgeçmezse işlerini baltalamakla tehdit etmektedir. Polis adeta Antakya'da terör estirerek hiçbir faaliyete izin veremeye çalışmaktadır" denilerek yaşanan baskılar aktarıldı.

Ayrıca İHD Genel Merkez Yöneticisi ve Ege Bölge Temsilcisi Necla Şengül'de kısa bir açıklama yaptı. Necla Şengül son süreçte devrimci, sosyalist, yurtseverler tarafından İHD'ye bu tür başvuruların çok yapıldığını, bu durumlara yabancı olmadıklarını dile getirdikten sonra; insan hakları savunucuları olarak bu tür baskılara karşı her zaman mücadele edeceklerini dile getirdi. Basın metninin okunmasının ardından basın toplantısı sona erdi. Basın toplantısına Partizan ve BDSP destek verdi.

**Baskılar Bizleri Yıldırılmaz!
Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Herşey Emeğin Olacak!
Mücadele Birliği/İzmir**

HEP BİR AĞIZDAN EMEĞİN TÜRKÜLERİ

Yirmi yıldan fazla oldu yola çıkılı, birlikte üretmek, birlikte paylaşmak, birlikte yürümek için gelecek güzel günlere.... Ve geçen zaman içinde ustalaşıldı birlikte üretmekte, birlikte paylaşmakta, sınıfsız sömürsüz bir geleceğe yürümekte....

Ayıışığı Sanat Merkezi, çeşitli sanat dallarında çalışmalarını sürdürürken Grup Emeğe Ezgi de kendi çalışmalarının da yer aldığı bir albüm hazırlığına başladı. Zamanla biriken ezgilerini taşımak istediler emekçilerin semtlerine, sokaklarına...

8 Ocak akşamı Gazi Mahallesi'nde Sultan Düğün Salonu'nda "Hep Bir Ağızdan Emeğin Türkülerini Söylüyoruz..." denilerek taşındı yüzyıllardan, bin yıllardan gelen ve henüz birlikte üretilen ezgiler...

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan nezdinde tüm devrim savaşçıları için yapılan saygı duruşunun ardından "İnsanların türkülerini kendilerinden güzel / kendilerinden umutlu / kendilerinden kederli / daha uzun ömürlü kendilerinden / sevdim insanlardan çok türkülerini... / İnsansız yaşayabildim, türküsüz hiçbir zaman / hiçbir zaman aldatmadı beni türküler de / türkülerini anladım hangi dilde söylenirse söylesin / bu dünyada yiyip içtiklerimin / gezip tozduklarımın, görüp işittiklerimin / dokunduklarımın hiçbiri beni bahtiyar etmedi türküler kadar" diyerek Nazım'ın dizelerini paylaştı küçük bir kız Gazi Mahallesi'nin halkıyla...

"Emeğin türkülerini söylediğimiz yeni evrenin, yeni insanın devrimler çağına hoşgeldiniz" diyerek sözlerine başlayan Ayıışığı Sanat Merkezi adına konuşan Songül Yücel, yeni bir yıla Gazi'nin yiğit insanlarıyla birlikte emeğin türkülerini hep birlikte söyleyerek girmek istediklerini belirtti.

"Türkülerimizden korkuyorlar, türkülerimizi söyleyen, sanatçılarımızı, türkülerimizi söyleyen gazetecilerimizi, türkülerimizi söyleyen avukatlarımızı tutukluyorlar. Devrimci ve sosyalistleri tutukluyorlar... Neden? Çünkü korkuyorlar, türkülerimizden, sevdamızdan, kavgamızdan, devrimden, sosyalizmden korkuyorlar... Dünyayı değiştirmek için hazırız.. Türkülerimizi her şart altında söyleyemeye devam edeceğiz... Katlederek tutuklayarak vazgeçiremeyecekler..." diyen Yücel, Gazi mahallesinin her yanının devrimin simgeleriyle dolu olduğunu ve devrimcilere kucak açan Gazi mahallesi halkının onurunu koruyarak mücadeleyi sürdürdüğüne değinerek "Yaşam bizden yana... Gelecek bize ait.. Orada kan içiciler olmayacak emeğin dünyasını yaratana dek türkülerimizi söylemeye devam edeceğiz!.." diyerek bitirdi sözlerini..

Ardından Emeğin Dünyası Gazetesi adına bir işçi söz alarak Uludere'deki katliama, devrimcilere, sosyalist basına yönelik saldırılara değindi. Emeğin Dünyası Gazetesi olarak bu saldırılara karşı Gazi halkıyla birlikte mücadele etmek için Gazi Mahallesi'nde büro açtıklarını belirtti. "Gazi Mahallesi halkının tek isteği halkların, işçilere, emekçilere ait olan emeğin dünyasını kurmak. Biz de bunun için büromuzu bu mahallede açtık. İşçiler, emekçiler için Emeğin Dünyası'na sahip çıkmak geleceğe sahip

çıkacaktır" diyen işçi, "Şimdi emeğin dünyasını oluşturabilmek için daha fazla iş düşünüyor. Gazi Mahallesi'nde yeni bir atılımın zamanıdır. Gazi Mahallesi'nin devrimci halkını emeğin dünyasından yana tavrı belirlemeye, işçi ve emekçilerin, yoksul Kürt halkının mücadele birliğini örmeye çağırıyoruz" dedi.

Ardından Pınar Sağ türkülerini Gazi halkıyla paylaşmak üzere sahneye geldi. "İnsanların hangi topraklarda, hangi ailede doğacaklarını seçme şansı yok... Ama dostlarını seçmek, yolunu, duruşunu belirlemek kendi elinde... Ben şanslıydım, devrimci geleneklerle büyüdüm... Ve ne mutlu ki, Gazi Mahallesi'ndeki insanlar dostlarım, Ayıışığı Sanat Merkezi emekçileri gibi genç devrimci insanlarla türkülerimizi birlikte söyleyip, aynı yoldan yürüyoruz... Tüm saldırılara rağmen türkülerimizi söylemeye devam edeceğiz..." diyerek Türkçe türkülerinin, deyişlerinin yanında repertuarına yeni kattığı Zazaca parçalarla dinleyenlere duygulu coşkulu anlar yaşattı.

Ayıışığı Sanat Merkezi'ne birlikte üretmeye, birlikte paylaşmaya ve yüzyıllar öncesinden gelen türkülerini, sınıfsız sömürsüz bir dünyaya yürünen yolun marşlarını birlikte söylemeye gitmişlerdi birkaç yıl önce...

Sonra her biri ustalaştı biraz daha emeğin türkülerini söylemekte... İşçiler, emekçilerle eylem alanlarında oldular. Grevde, direnişte olan işçilerle birlikte söylediler türkülerini marşları... Güçlendirdiler eylem ateşini... Kürt halkıyla birlikte çekildi halaylar, serhıldan marşları söylendi hep bir ağızdan...

Biraz daha ustalaşınca bu işte, yüzyıllardan gelen türkülerle karıştı kendi ezgileri de... Ve paylaşalım artık dediler hep birlikte üretileni... Grup Emeğe Ezgi olarak paylaştılar, türkülerini, ezgilerini her yerde...

Grup Emeğe Ezgi sahneye çıktığında halkların bağrından kopup gelen Türkçe-Kürtçe parçalara kendi ezgilerini katarak türkülerini, marşları başladılar söylemeye... İlk önce birlikte mırıldanıldı, alkışla tempo tutuldu ezgilere, çok bilinen türkülerle geçilince hep bir ağızdan söylemeye başlandı... Ardı ardına ezgiler sıralandıkça coşku arttı, halay parçalarına dönüştü ezgiler... Halay parçaları ayağa kaldırdı herkesi... Hep birlikte halaya duruldu bu kez...

Grup Emeğe Ezgi'nin eylem alanlarında, mitinglerde en çok paylaşılan "Söz Veriyoruz" adlı parçasıyla coşku bir kez daha yükseldi. Emeğin insanlarıyla hep birlikte devrim sözü verildi coşkulu ezgiler eşliğinde...

Ardından Nurettin Güleç sahneye gelerek önce Türkçe, Zazaca hüznü parçalarla duygulandırdı Gazi halkını..Sonra tempo tutulup birlikte söylemeye başladı türküler... Yüzyılların emeğiyle oluşan türkülerle coşuldu daha sonra... Coşkulu türküler halay parçalarına dönüştü ve kolkola girilip halay çekilip, coşkulu parçalar söylendi hep birlikte...

Etkinlik hep bir ağızdan emeğin türkülerini tekrar başka yerlerde söylemek üzere bitirildi. □



EMEĞİN EZGİLERİ...



DÖKTÜKLERİ KANDA BOĞULACAKLAR!

28 Aralık 2011 Kürt halkının özgürlük savaşında bir dönüm noktası olmalıdır; olacaktır. Faşist devletin yaptığı hunharca katliam üzerinde fazla söz söylemeye gerek yok. Kürt halkı, Türkiye işçi sınıfı, emekçi güçleri, devrimci güçler sözün bittiği noktadalar.

Söze gerek yok, ağıt yakmanın anlamı yok. Faşist devletin anladığı dilden konuşma zamanıdır. Özgürlük savaşını bir devrimle taçlandırmak, bu zulüm devletinden, bu sömürü düzeninden, Kürt ve Türk halklarına acı, gözyaşı ve kandan başka verecek bir şeyi olmayan bu sistemden tümden kurtulmak için harekete geçmenin zamanıdır.

Toprağa düşen, bombalarla yakılarak katledilen Kürt halkının evlatlarına yapılacak en büyük haksızlık onların ardından gözyaşı dökmek, ağıt yakmak, devlete lanet yağdırmakla yetinmektir. Devlet ve hükümet bu katliam kararını zaten lanetlenmeyi göze alarak vermişlerdir. Lanetlenmek, eyleme dökülmedikçe öfkeyi üzerine çekmek ne devlet için ne de egemen sınıf için bir anlam ifade eder. Bunun onlar üzerinde toz zerresi ağırlığında olsun caydırıcı etkisi yoktur. Bunu bir kez daha görmüş olduk.

Kürt halkının öfkesi büyük. Devrimci güçlerin öfkesi büyük. Türkiye emekçi sınıflarının öfkesi büyük. Bu yıkıcı bir öfkedir, harekete geçtiğinde eyleme dönüştüğünde ne faşist devlet ne de bu zulüm düzeni bu öfke karşısında ayakta durabilir.

Öfkeyi kimse yatıştırmaya kalkışmamalı. Katliamın yarattığı kını kimse yargı, "adil yargılama, soruşturma" aldatmacasıyla dindirmeye kalkışmamalı. Şimdi "adil yargı, tarafsız soruşturma" vb üzerine edilecek sözler sadece bir gevezelik olarak kalmayacak, fakat Kürt halkını, Türkiye emekçi sınıflarını aldatmanın da en aşağılık yöntemi olacaktır.

Faşist, katliamcı devletin ve egemen sınıfın beklentisi, sürecin bu biçime evrilmesi, Kürt halkının bir beklentiye sokularak içindeki öfke ve kinin zamanla dinmesidir. Bütün örgütlü politik güçler bu konuda en büyük hassasiyeti göstererek buna izin vermemeliler. Sorumluluk büyük, herkes Kürt halkının kurtuluşuna bağlılık sorumluluğuyla hareket etmek durumundadır.

Öfke büyük ve yıkıcı. Bu, toprağa düşenlerin, hunharca katledilenlerin canlarıyla yarattıkları devrimci enerjidir. Bu enerjinin açığa çıkarılması hem Kürt halkının özgürlük davasına hem de toprağa düşenlerimizin anısına karşı sorumluluktur. Herkes bu sorumlulukla hareket etmek, sorumluluğunu yerine getirmek durumundadır.

Kimse bu öfke ve kinin Meclis koridorlarında, soruşturma komisyonlarında, savcıların dosya klasörleri arasında soğutulmasına, eritilmesine, dindirilmesine, kaybedilmesine yol açacak taleplerde bulunmamalıdır. Kürt halkı buna izin vermeyecektir.

Kürt halkında, Türkiye emekçi sınıflarında öfke ve kin ne kadar büyük ise, egemen sınıf katlarında, devlette, hükümette korku ve panik de o kadar büyüktür. Onlar attıkları adımın yol açtığı devrimci enerjinin büyüklüğü karşısında şaşkınlık ve korku içindeler.

Korkularını gerçeğe dönüştürelim! "Faşizmi Döktüğümüzü Kanda Boğacağız"şiarını gerçeğe dönüştürelim! Bunun koşulları var! Bunu başardığımızda ölenlerimiz yok yere ölmüş olmayacaklar. Kürt halkı, Uludere Kaymakamı ve devlet yetkililerine karşı ortaya koydukları tutumla buna hazır olduğunu gösterdi.

Leninist güçler her zaman olduğu gibi, bu süreçte de tüm güçleriyle Kürt halkının yanında olmalılar. Süreç, bir pratik adımın bir düzine programa bedel olduğu, sözün yerini eyleme bıraktığı, her şeyin bir noktada odaklaştığı, bir noktada yoğunlaştığı dönemdir.

Bütün Leninistler, dönemin bu özelliğine uygun hareket etmenin tarihi sorumluluğu altındalar.

Zafer bu sorumlulukla hareket edenlerin, sorumluluğunu tam anlamıyla ve hakkıyla yerine getirenlerin olacaktır!

FAŞİZM DÖKTÜĞÜ KANDA BOĞULACAK!

TKEP/L Merkez Komitesi

NOT: Elimize e-posta yoluyla ulaşan açıklamayı haber niteliğinden dolayı yayınlıyoruz